

[1990 ஏப்ரல் 19]

இணைப்புகள்.

(48-ம் பக்கத்தில் உள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.)

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு—1990-91

1. முன்னுரை :

நிருவாக மேம்பாட்டுக்காக 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் வருவாய் வாரியம் என்ற அமைப்பு கலைக்கப்பட்டு நில வருவாய் மற்றும் நில நிருவாகம் குறித்த அலுவல்கள் மாநில அளவில் அதிகார வரம்பு கொண்ட மூன்று ஆணையர்களிடம் (சிறப்பு ஆணையர் மற்றும் வருவாய் நிருவாக ஆணையர், சிறப்பு ஆணையர் மற்றும் நில நிருவாக ஆணையர், சிறப்பு ஆணையர் மற்றும் நிலச் சீர்திருத்த ஆணையர்) பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது. மாவட்ட வருவாய் மற்றும் பொது நிர்வாகம், நிலவரி மற்றும் தொடர்புடைய மேல் வரிகள் விதித்தல் மற்றும் வருவித்தல் ஆகிய அலுவல்கள் சிறப்பு ஆணையர் மற்றும் வருவாய் நிருவாக ஆணையர் பொறுப்பிலும், நில எடுப்பு, நில ஒப்படை, நில உரிமை மாற்றம், வீட்டுமனை ஒப்படைகள் நில வருவாய், ஆவணங்கள் பராமரித்தல் மற்றும் நிலப் பட்டாக்கள் வழங்கல் குறித்த அலுவல்கள் நில நிருவாக ஆணையர் பொறுப்பிலும், நிலச் சீர்திருத்தம், நில உச்சவரம்பு, நில குடிவாரம், வேளாண்மை வருமானவரி, நகர்ப்புற நிலவரி குறித்த அலுவல்கள் நிலச் சீர்திருத்த ஆணையர் பொறுப்பிலும் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

2. மாவட்ட அளவில் இப்பணிகள் மாவட்ட ஆட்சியர், மற்றும் மாவட்ட வருவாய் அலுவலர்களால், கோட்டாட்சியர், வட்டாட்சியர், நில வருவாய் ஆய்வாளர், கிராம நிருவாக அலுவலர்கள் உதவியுடன் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மாவட்ட அளவிலான நிர்வாக வரம்பு, நில நிருவாகம், வருவாய் நிருவாகம் மற்றும் அத்தியாவசிய மீட்புப் பணிகளுடன் நின்று விடாமல் பல வளர்ச்சி, சமூக நல மேம்பாட்டுப் பணிகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. இம்மாநிலத்தில் 21 மாவட்டங்கள், 60 கோட்டங்கள், 172 வட்டங்கள், ஒரு கூடுதல் வட்டம், 1,101 உள் வட்டங்கள் மற்றும் 17,275 வருவாய் கிராமங்கள் உள்ளன.

2. கிராம நிருவாகம் :

தற்போதுள்ள கிராம நிருவாக அமைப்பினை ஆராய்ந்து அதனை மேம்படுத்துவதற்கான வழி வகைகளைக் கண்டறிய ஒய்வுபெற்ற ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி திரு. இலட்சுமிகாந்தன் பாரதி அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட குழு, தனது அறிக்கையை அரசுக்கு சமர்ப்பித்துள்ளது. அக்குழுவின் பரிந்துரைகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

1990 ஏப்ரல் 19]

3. வருவாய் ஆட்சி வரம்பு :

மாவட்ட நிருவாகத்தை மேலும் செம்மைப் படுத்தவும், பொதுமக்கள் குறைகளை விரைவில் தீர்க்கவும், அரசின் நலத் திட்டங்களைக் காலதாமதமின்றி செயற்படுத்தவும், பெரிய அளவிலான மாவட்டங்கள், கோட்டங்கள், வட்டங்கள் முதலியவை படிப்படியாகப் பிரிக்கப்பட்டு சீரமைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

2. வடஆற்காடு மாவட்டம், 30-9-1989 முதல் வேலூரைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு வடஆற்காடு — அம்பேத்கார் மாவட்டம் என்றும், 2. திருவண்ணாமலையைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு திருவண்ணாமலை-சம்புவராயர் மாவட்டம் என்றும் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது. வட ஆற்காடு-அம்பேத்கார் மாவட்டத்தில் வேலூரைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு புதிய வருவாய் கோட்டம் ஒன்று 30-9-1989 முதல் ஏற்படுத்தப் பட்டது. சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள நாமக்கல் வட்டம், இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு, 15-12-1989 முதல் படமுடிப்பாளையத் தைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு பரமத்தி வேலூர் வட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதுபோலவே, கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள பல்லடம் வட்டம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு, திருப்பூரைத் தலைமையிடமாகக் கொண்ட திருப்பூர் வட்டம் 15-12-1989 முதல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. 15-12-1989 முதல் பல்லடம் வட்டத்தில் ஒன்றும் திருப்பூர் வட்டத்தில் ஒன்றுமாக இரு புதிய உள் வட்டங்கள் (பிரிக்காக்கள்) ஏற்படுத்தப்பட்டன.

4. மாவட்ட வருவாய் நிருவாகம் :

அரசின் பல்வேறு நலத் திட்டங்களும், வருவாய்த் துறையின் மூலமே செயற்படுத்தப்படுவதால், அன்றாடம் அரசு நிர்வாகத்தில் பொது மக்கள் தங்களின் பல்வேறு தேவைகளுக்காக பெரும்பாலும் வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளையே நாடி வருகின்றனர். எனவே, அரசு அலுவலகங்களில், மனுக்கள் பெருவதற்கென ஒரு செயலிடமேடை, பொதுமக்களை வழி நடத்திச் செல்வதற்கும், அரசுத் திட்டங்களின் சிறப்பு அம்சங்களை எடுத்துரைப்பதற்கும், தகவல் அறிவிப்புப் பலகை வைத்தல், பல்வேறு அரசு நலத் திட்டங்களின் கீழ் நன்மை பெறுவதற்கென தேவைப்படும் தகுதிகள் முதலியவற்றை தெரிவிக்கும் துண்டுப் பிரசுரங்களை பொது மக்களுக்கு விநியோகித்தல், நிலையான சாதிச் சான்றிதழ்கள் வழங்குதல், அலுவலக நடைமுறைகளை எளிமைப்படுத்துதல் போன்றவற்றின் மூலம் மாவட்ட வருவாய் நிர்வாகத்தை அரசு சீர்திருத்தம் செய்துள்ளது. தங்கள் தேவைகளையும், குறைகளையும் தெரிவித்து பொதுமக்கள் சமர்ப்பிக்கும், மனுக்களின் மீது துரித நடவடிக்கை எடுக்கவும், வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளை பொதுமக்கள் பல்வேறு நிலைகளில் சந்திக்க ஒரு வாய்ப்பு

[1990 ஏப்ரல் 19]

அளிப்பதற்கும், மனுநீதித் திட்டம் மற்றும் குறை தீர்க்கும் நாள் ஆகிய இரு பெரும் திட்டங்களை அரசு அறிமுகப் படுத்தியுள்ளது.

1 மனுநீதித் திட்டம் :

மனுநீதித் திட்டத்தின் கீழ் மாவட்டாட்சியர்கள்/மாவட்ட வருவாய் அலுவலர்கள்/கோட்டாட்சியர்கள் மற்ற, இதர அரசு துறைகளின் அலுவலர்களுடன் தங்களது அதிகார வரம்பின்கீழ் வரக்கூடிய கோட்டங்களில்/கிராமங்களில், ஒவ்வொரு மாதமும் சுழல் முறையில் சென்று பொது மக்களின் குறைகளைக் கேட்டறிந்து அவற்றை சம்பந்தப்பட்ட இடத்திலேயே தீர்த்திட நடவடிக்கை எடுக்க வண்டும்.

2 குறை தீர்க்கும் நாள் :

ஒவ்வொரு திங்கட்கிழமையும் மாவட்டங்களில் குறை தீர்க்கும் நாளாகக் கருதப்படுகிறது. மாவட்டாட்சியர்/கோட்டாட்சியர்/வட்டாட்சியர் ஆகியோர் ஒவ்வொரு திங்கட்கிழமையும், தங்களது தலைமை இடங்களில் இருந்து கொண்டு, மனுதாரர்களுக்குப் பேட்டியளித்து மனுக்களைப் பெற்றுக் கொண்டனர். அவ்வாறு பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட மனுக்கள் மீது உரிய நடவடிக்கை எடுத்து முடிக்க, தொடர்புடைய அலுவலருக்கு அனுப்பப்படுகிறது. சமீபத்தில், குறை தீர்க்கும் நாள் நடத்தப்படும் முறைகளில் சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டு இத்திட்டம், சீர்திருத்தி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

3 குறை தீர்க்கும் பிரிவுகள் :

துறைத் தலைமை அலுவலகங்களிலும், மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகங்களிலும் “குறை தீர்க்கும் பிரிவுகள்” ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த குறை தீர்க்கும் பிரிவுகள் மூன்று முக்கிய பிரிவினரான (1) பொதுமக்கள், (2) அரசு அலுவலர்கள் மற்றும் (3) ஓய்வு ஊதியர்கள்—ஆகியோரின் குறைகளைக் கவனித்து வருகின்றன.

4 ஓய்வூதியர் குறை தீர்க்கும் நாள் :

ஓய்வூதியர்களின் குறை தீர்க்கும் நாள் அனைத்து மாவட்டங்களிலும் நான்கு மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூட்டப்படுகிறது. அப்பொழுது துறை அலுவலர்களும் மாநிலக்கணக்காய்வுத் துறைப் பிரதிநிதிகளும் ஒன்றாக அமர்ந்து ஓய்வூதியம், கருணைக் கொடை, குடும்ப நல நிதி, வருங்கால சேம நிதி மற்றும் குடும்ப ஓய்வூதியம் ஆகிய கோரிக்கைகளை பைரல் செய்வதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றது.

1990 ஏப்ரல் 19]

5 வருவாய்த்துறை கட்டடங்கள் :

படிப்படியான முறையில் வாடகைக் கட்டடங்களில் அல்லது போதிய இடவசதி இல்லாத கட்டடங்களில் அமைந்துள்ள வருவாய்த்துறை அலுவலகங்களுக்கு புதிய கட்டிடங்களை கட்டுவதை அரசு மேற்கொண்டு வருகிறது.

வருவாய் கோட்டாட்சியர் அலுவலகங்கள் :

இம்மாநிலத்திலுள்ள 60 வருவாய் கோட்டாட்சியர் அலுவலகங்களில், 52 அலுவலகங்கள் அரசு கட்டடங்களில் இயங்கி வருகின்றன. 8 அலுவலகங்கள் வாடகைக் கட்டடங்களில் இயங்கி வருகின்றன. இவைகளில், 5 வருவாய் கோட்டாட்சியர் அலுவலகங்களுக்கு புதிய கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு நிருவாக ஒப்பளிப்பு ஏற்கெனவே அளிக்கப்பட்டது. 1990-91-ம் நிதியாண்டில் திண்டுக்கல்-காயிதே மில்லத் மாவட்டத்திலுள்ள பழனியில் வருவாய் கோட்டாட்சியர் அலுவலகத்திற்கு ஒரு புதிய கட்டடம் கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

வட்டாட்சியர் அலுவலகங்கள் :

இம்மாநிலத்திலுள்ள 172 வட்டாட்சியர் அலுவலகங்களில், 159 வட்டாட்சியர் அலுவலகங்கள் அரசு கட்டடங்களில் இயங்கி வருகின்றன. 13 வட்டாட்சியர் அலுவலகங்கள் வாடகைக் கட்டடங்களில் இயங்கி வருகின்றன. இவைகளில் 7 வட்டாட்சியர் அலுவலகங்களுக்கு புதிய கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு ஏற்கெனவே நிருவாக ஒப்பளிப்பு அளிக்கப்பட்டது. 1990-91 ஆம் நிதியாண்டில் செங்கை-அண்ணா மாவட்டத்திலுள்ள செய்யூர் மற்றும் மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள ஆண்டிப்பட்டி ஆகிய இடங்களில் உள்ள வட்டாட்சியர் அலுவலகங்களுக்கு புதிய கட்டிடம் கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

6 நிலவரி :

1.1. ஒரு நிலத்தின் இனம், மண்வளம், தரம் ஆகியவை களைப் பொறுத்து நிர்ணயிக்கப்பட்ட அடிப்படை வரியே நிலவரி என்பதாகும். நிலவரியின் மேல் விதிக்கப்படும் உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி, கூடுதல் வரி விதிப்பு, கூடுதல் தண்ணீர் வரி போன்றன நிலவரி மதிப்பீட்டின் ஒரு பகுதியாக அமைகின்றன. 1-7-1967—லிருந்து புஞ்சை நிலங்கள் அனைத்திற்குமான அடிப்படை வரி தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. இதே போன்று 5 ஏக்கர் அல்லது அதற்குக் குறைவாக நன்செய் நிலம் வைத்திருப்போருக்கு, ஒருங்கிணைந்த நன்செய் தீர்வைகளிலிருந்து நிலவரி மட்டும் 1-7-1971 முதல் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு உள்ளன.

[1990 ஏப்ரல் 19]

1.2. 1986-87, 1987-88 மற்றும் 1988-89 ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட கடுமையான வறட்சி விவசாயிகளின் வகை முறை வாய்ப்பினைக் குறைத்து விட்டது. இதன் காரணமாக அவர்களிடம் நிலவரியை சுமுகமான முறையில் மட்டும் தான் வசூலிக்கப்பட்டுள்ளன. நிலவரி வசூலில் ஐபிதி நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. கடந்த மூன்று விளைச்சல் ஆண்டுகளின் நிலவரி வசூலின் நடப்பு மற்றும் நிலுவைக்கான விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

			1396 விளைச்சல் ஆண்டு (1-7-1986 முதல் 30-6-1987 வரை).	1397 விளைச்சல் ஆண்டு (1-7-1987 முதல் 30-6-1988 வரை).	1398 விளைச்சல் ஆண்டு (1-7-1988 முதல் 30-6-1989 வரை).
	(1)	(2)	(3)	(4)	
	(ரூபாய் கோடியில்.)				
நடப்பு—					
கேட்பு		24.60	22.25	23.95	
வசூல்		18.11	20.28	20.00	
பாக்கி		6.49	1.97	3.95	
நிலுவை —					
கேட்பு		39.94	37.44	33.89	
வசூல்		6.47	7.52	4.39	
பாக்கி		33.47	29.92	29.50	
மொத்தம்—					
கேட்பு		64.54	59.69	57.84	
வசூல்		24.58	27.80	24.39	
பாக்கி		39.96	31.89	33.45	

1990 ஏப்ரல் 19]

1986-87, 1987-88 மற்றும் 1988-89 ஆம் ஆண்டுகளில் தொடர்ந்து தமிழ்நாடு முழுவதும் வறட்சி நிலவியது. இருப் பினும் நிலவரி வசூலில் வருவாய்த்துறை அலுவலர்களால் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட சுமுகமான அணுகுமுறையின் காரணமாக நிலவரி வசூல் நடப்பு கேட்பில் விளைச்சல் ஆண்டு 1396 இல் 74 சதவீதமும் விளைச்சல் ஆண்டு 1397-இல் 91.1 சதவீதமும் விளைச்சல் ஆண்டு 1398 இல் 83.50 சதவீதமும் வசூலாகியுள்ளது. இருந்தபோதிலும் நிலவரி நிலுவை கேட்பில் கணிசமான அளவு வசூலிக்க முடியவில்லை.

2.1 பாதகச் சூழ்நிலைக்கேற்ப தள்ளுபடி செய்தல் :

உழவர் ஒருவர் குறிப்பிட்ட காரணத்திற்காகத் தன் நிலத்தில் வரி தள்ளுபடி செய்யப்பட வேண்டுமென்று விரும்பினால் அவர் எந்த நிலத்திற்கு வரி தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறாரோ அந்த நிலத்தைக் குறிப்பிட்டு உரிய நேரத்தில் சம்பந்தப் பட்ட வருவாய் அலுவலருக்கு எழுத்து மூலமாக விண்ணப்பிக்க வேண்டும். பின்னர் பயிராய்வு அலுவலரின் கருத்தின் அடிப்படையில் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட வருவாய் அலுவலர் வரியை தள்ளுபடி செய்வார். பாதிக்கப்பட்ட உழவர்களுக்குப் பாதகச் சூழலுக்கேற்ப வரித் தள்ளுபடி செய்யப்படுமே தவிர செஸ் வரியும் கூடுதல் செஸ் வரியும் தள்ளுபடி செய்யப்படுவதில்லை.

அசாதாரண சூழ்நிலைகளில் நில வரியை தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைத்தலும் தள்ளுபடி செய்தலும் :

2.2. வழக்கத்திற்கு மாறுபட்ட இயற்கைச் சீற்றங்களினால் ஏற்படும் வறட்சி அல்லது பஞ்ச காலங்களில் பொதுவாக பயிருக்கு இழப்பு ஏற்படும்போது அரசு வரி விதிப்பைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கிறது. அல்லது தள்ளுபடி செய்கிறது. அவ்வாறான நேர்வுகளில் அரசுக்கு செலுத்த வேண்டிய நிலவரி பாக்கி மற்றும் அரசு கடன்களை வசூலிப்பதை அடுத்த விளைச்சல் ஆண்டுக்கு தள்ளி வைக்கப்படும். ஒரு குறிப்பிட்ட நிலத்தில், நடப்பு விளைச்சல் ஆண்டில், பயிர் விளைச்சல் 50 விழுக்காடும் அதற்குக் குறைவாகவும் இருக்குமானால், அந்நிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் வசூலிக்கப்பட வேண்டிய நிலவரியும் உள்ளூர் வரியும் உள்ளூர் தலைமேல் வரியும் அரசுக் கடன்களும் அடுத்த விளைச்சல் ஆண்டுக்குத் தள்ளி வைக்கப்படும். 1398 ஆம் விளைச்சல் ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட 12 மாவட்டங்களில் மட்டும் ரூ. 571.87 இலட்சத்திற்கு நிலவரி தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுள்ளது:

(1) காமராசர்,

(2) இராமநாதபுரம்,

(3) பசும்பொன்-தேவர்திருமகன்.

[1990 ஏப்ரல் 19]

- (4) திருச்சிராப்பள்ளி,
- (5) மதுரை,
- (6) புதுக்கோட்டை,
- (7) திண்டுக்கல்-காயிதே-மில்லத்,
- (8) திருநெல்வேலி-கட்டபொம்மன்,
- (9) பெரியார்,
- (10) சிதம்பரனார்,
- (11) வடஆற்காடு, மற்றும்
- (12) தஞ்சாவூர்.

2.3 பயிராய்வு சான்றிதழ் வழங்குதல்:

பயிர் விளைச்சல் 50 சதவீதமும் அதற்கு குறைவாகவும் இருக்குமானால் அத்தகைய நிலங்களுக்கு கிராம வாரியாக பயிராய்வு சான்றிதழ் வழங்குவதற்கான அதிகாரம் அனைத்து மாவட்ட ஆட்சியர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் விவசாயிகள் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மற்றும் இதர நிதி நிறுவனங்கள் மூலம் பெற்ற கடன்களை மாற்றியமைக்கலாம்.

6. தண்ணீர்க் கட்டணம் :

பயிரிடும் நிலங்களுக்கு விதிக்கப்படும் தண்ணீர்த் தீர்வை கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை ஆகியவற்றில் அரசின் கொள்கையில் எந்தவித மாற்றமும் இல்லை, வருவாய்த் துறையின் 8-9-1977 ஆம் நாளிட்ட 1742-ஆம் எண் அரசாணையின்படி மாநிலத்தில் பாசனக் கட்டணங்கள் சீர்திருத்தம் செய்வது தொடர்பாக வழிவகை செய்ய அரசு ஒரு குழுவினை நியமித்தது, திரு. இராமச்சந்தர், இ.ஆ.ப. அவர்களின் தலைமையிலான அக்குழு தனது அறிக்கையினை அரசிற்கு 1979ஆம் ஆண்டில் சமர்ப்பித்தது. புன்செய் நிலங்களின் மீதான தீர்வையினை தள்ளுபடி செய்வது, மின் கட்டணங்களைக் குறைப்பது ஆகியவை தொடர்பாக அரசு அளித்த சலுகைகளைக் கணக்கில் கொண்டு ஒரு அறிக்கையினை அளிப்பதற்காக அவரையே தலைவராகக் கொண்ட மற்றுமொரு குழுவினை அரசு நியமித்தது. இக்குழுவும் அரசுக்கு 1987 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் தனது அறிக்கையினை சமர்ப்பித்தது. இவ்விரு குழுக்களின் பரிந்துரைகள் அரசின் ஆய்வில் உள்ளன. கீழ்பவானி திட்டம் மற்றும்

1990 ஏப்ரல் 19]

பரம்பிக்குளம், ஆளியாறு திட்ட ஆயக்கட்டு நிலங்களின் மீதான தற்போது நடைமுறையிலுள்ள பயிர்க்கட்டுப்பாட்டினை அரசு நீக்கியதோடல்லாமல், அத்திட்டப் பகுதிகளில் நன்செய் பயிர்கள் பயிரிட்டதற்காக விதிக்கப்பட்ட அபராதக் கட்டணங்களின் முன்பாக்கிகளையும் ரத்து செய்துள்ளது,

8. பட்டா பாஸ் புத்தகத் திட்டம் :

1983ஆம் வருட தமிழ்நாடு பட்டா பாஸ் புத்தகச் சட்டம் (சட்டம் 4/1986) 1986-ஆம் வருடம் ஜனவரி மாதத்தில் கொண்டுவரப்பட்டது, இந்தச் சட்டத்தின்படி, வட்டத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு நில உரிமைதாரருக்கும் வட்டாட்சியர் பட்டா பாஸ் புத்தகம் வழங்க வேண்டும். இந்த பட்டா பாஸ் புத்தகம் நிலங்களின் நாளது வரையிலான அனைத்து விவரங்களைக் கொண்டுள்ளதாக இருக்கும். வருவாய்த் துறை நிர்வாகத்திற்கு பயனுள்ள ஆவணங்களாக அமையும். நிலங்களில் பயிர் செய்யும் நபர்களின் பெயர்கள் கூட்டுப் பட்டாதாரர்களின் பெயர்கள், அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுள்ள பங்கு, பட்டாதாரர் செலுத்த வேண்டிய நிலவரி, பட்டாதாரர் செலுத்திய வரி விவரங்கள், நிலங்களின் மீதுள்ள வில்லங்கம் ஆகிய விவரங்களும் பட்டா பாஸ் புத்தகத்தில் காண்பிக்கப்படும். விற்பனை, பரிவர்த்தனை. வெகுமதி, அடமானம் போன்ற நேர்வுகளினால் பத்திரம் பதியப்படும்பொழுது இப்பட்டா பாஸ் புத்தகத்தைத் தாக்கல் செய்யவேண்டும், அதே போன்று, நிதி நிறுவனங்கள் நிலங்களின் மீது கடன் வழங்கும்பொழுது இப்பட்டா பாஸ்புத்தகம் தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டும். நில உடமை கைமாறும்பொழுதும் நிலங்களின் மீது கடன் வழங்கும் போதும் பட்டா பாஸ் புத்தகத்தில் பதிவுகள் செய்ய வகை செய்யப்பட்டுள்ளது, இந்தப் பட்டா பாஸ் புத்தகம் நில உடமைக்கு சட்டபூர்வமான ஆதார ஆவணமாகும். வீட்டு மனைகளுக்கும் பட்டா பாஸ் புத்தகம் வழங்க சட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. பட்டா பாஸ் புத்தக சட்டத்திற்கான விதிகள் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

2. முதல்படியாக, இந்தச் சட்டத்தின் சில பிரிவுகள் 1—10—1987 முதல் பரிசீலார்த்த முறையில் செங்கை-அண்ணாமாவட்டத்தில் திருத்தணி வட்டத்திலும், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் குளித்தலை வட்டத்திலும், செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது, இந்த வட்டங்களில் இத்திட்டம் செயல்படும் விதத்தை அரசு சீராய்வு செய்து வருகிறது. இத்திட்டத்தில் இதுவரை 12,224 பட்டா பாஸ் புத்தகங்கள் 1989 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் வரை வழங்கப்பட்டுள்ளன.

[1990 ஏப்ரல் 19]

9. நில மாற்றம்:

தொழிற்சாலைகள் மற்றும் பல்வேறு திட்டப் பணிகளை மாநிலத்தில் அமைப்பதற்கும், அதன் வாயிலாக மாநில பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தச் செய்யும் நோக்கத்துடனும், மாநில அரசு நிலங்கள் இந்திய அரசின் பல்வேறு துறைகள் மற்றும் நிறுவனங்கள், தொழிற்சாலைகள், மத்திய அரசு அலுவலகங்கள், திட்டப்பணிகள் ஆகியவற்றை அமைக்க வழங்கப்படுகின்றன. பொதுவாக, மேற்காணும் நிலங்கள் மத்திய அரசு துறைகளுக்கு 30 ஆண்டு கால குத்தகை அடிப்படையில் வழங்கப்படும். சில சிறப்பு இனங்களில் மட்டும் அவற்றின் தேவை, நிலத்தின் தன்மை, எதிர்கால பயன்பாட்டுத் திட்டம் ஆகியவற்றை கருத்திற் கொண்டு நிலங்கள் உரிமை மாற்ற அடிப்படையில் வழங்கப்படலாம்.

2. ரெயில்வே துறையினர், பாதுகாப்பு மற்றும் இதர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த துறைகளுக்கு அரசு நிலங்கள் பொதுவாக உரிமை மாற்ற அடிப்படையில் வருவாய் நிலை ஆணையின் கீழ் நில மதிப்பு மற்றும் கல்கிரயம் ஆகியவற்றை வசூலித்துக் கொண்டு வழங்கப்படும்.

3. சென்னை கடற்கரையிலிருந்து லஸ் வரைக்கும் துரித ரெயில் போக்குவரத்துத் திட்டத்தை அமலாக்கும் பொருட்டு (MRTS) மாநில அரசு, அதன் நிலத்தை பெருநகர் போக்குவரத்துத் திட்டத்திற்கு (ரெயில்வேஸ்) (M. T. P. Railways) இலவசமாகவே வழங்கியுள்ளது.

10. நில உரிமை மாற்றம் :

வருவாய் நிலை ஆணை 24-ன் கீழ் தனிப்பட்ட நபர், நிறுவனம் அல்லது உள்ளாட்சி நிறுவனம், பள்ளி சத்திரம், மருத்துவமனை, சாலை, உள்ளாட்சி நிறுவன அலுவலகக் கட்டிடம் போன்ற பொது நோக்குகளுக்கு, வழங்குவதற்கான நிலங்கள் இருக்குமானால், சூழ்நிலைக் கேற்றவாறு முழு நிலக்கிரயம் அல்லது சலுகை அடிப்படையிலான நிலக்கிரயம் வசூல் செய்து கொண்டு அல்லது நிலக் கிரயமின்றி அரசு நில உரிமை மாற்றம் செய்கிறது.

2. கீழ்க்கண்ட அலுவலர்களுக்கு, அவர்களுக்கு எதிரே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வரம்புக்குள் உரிமை மாற்றம் செய்ய அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1990 ஏப்ரல் 19]

தனிப்பட்ட நிறுவனம் அல்லது நபர்கள்:

அலுவலர்.	அரசு சார்புள்ள நிறுவனம்.	நிலக் கிரயத் துடன்.	நிலக் கிரய மின்றி.
(1)	(2)	(3)	(4)
	ரூ.	ரூ.	ரூ.
நில நிர்வாக ஆணையர் ..	1,00,000	50,000	5,000
மாவட்ட ஆட்சியர்/ மாவட்ட வருவாய் அலுவலர் ..	25,000	15,000	5,000
கோட்டாட்சியர் ..	10,000	5,000	2,000

3. அரசின் கைவசமுள்ள நிலங்கள் அருகிவரும் சூழ்நிலையில், அரசு நிலங்களை மாநில அரசு மற்றும் மைய அரசுத் துறைகள், பொதுமக்கள், தனியார் அமைப்புகள் மற்றும் பிறர் கோருவது பெருகி வரும் நிலையில், நீர்நிலை மற்றும் மேய்க்கால் புறம்போக்கு போன்ற நிலங்களை பாதுகாத்து உயிரின வாழ்க்கைச் சூழலை சமநிலைப்படுத்தும் பொருட்டு அரசு நிலங்களை வழங்கு வதில் சில வழிமுறைகளை வகுத்து ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கண்ட வழிமுறைகள்படி அரசு நிலங்கள் அரசுத் துறைகள் மற்றும் அரசு நிறுவனங்களுக்கு உரிமை மாற்றம் மட்டுமே செய்யப்படல் வேண்டும். மைய அரசு துறைகள் மற்றும் அமைப்புகள் உள்ளிட்ட பிற இனங்களில் அரசு நிலம் குத்தகை அடிப்படையில் வழங்கப்பட வேண்டும். மேற்கண்ட வழிமுறைகளிலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்து உரிமை மாற்றம் செய்ய அவசியமுள்ள இனங்களில் தகுதி அடிப்படையில் பரிசீலிக்கப்பட்டு ஆணைகள் வழங்கப்படும்.

4. நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு வீட்டுமனைகள் மற்றும் பயிரிடத் தக்க அரசு நிலங்கள் தொடர்ந்து ஒப்படை செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

11. வீட்டு மனை வழங்குதல் :

பொருளாதார நிலையில் நலிவுற்றவர்கள் முன்னேற்றத்தைக் கருத்தில் கொண்டு பொது மக்களுக்கு வீட்டுவசதி அளிக்கும் வகையில் வீடில்லாதவர்களுக்கு நகர்ப்புறங்களிலும், கிராமப் புறங்களிலும் வருவாய் நிலை ஆணை எண் 21-இன் கீழ் உள்ள விதிகளின்படி வீட்டு மனைப்பட்டா வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

[1990 ஏப்ரல் 19]

2. இத்திட்டத்தின்படி பயன்பெற ஆண்டு வருமானம் ரூ. 3,500-க்குக் குறைவாக இருந்தால் அத்தகைய குடும்பங்கள் வறுமைக் கோட்டிற்கும் கீழ் உள்ளவர்களாகக் கருதப்பட்டு வீட்டு மனைப் பட்டா பெறுவதற்கு தகுதியுள்ளவர்களாகிறார்கள். போரில் வீர மரணம் அடைந்த அல்லது இயலாமையிலுள்ள இராணுவ வீரர்களின் குடும்பங்கள், சுதந்திர போராட்ட வீரர்கள், நிலமற்ற ஏழை ஆதி திராவிடர்கள், முன்னாள் படை வீரர்கள், கொத்தடிமைச் சட்டத்தின் கீழ் விடுவிக்கப்பட்ட கொத்தடிமைகள், பர்மா, ஸ்ரீலங்கா ஆகிய நாடுகளிலிருந்து தாயகம் திரும்பியவர்கள், தங்கக் கட்டுப்பாடு ஆணையினால் வேலையிழந்த பொற்கொல்லர்கள் முதலியவர்களுக்கு முன்னுரிமையுடன் வீட்டு மனை ஒப்படை வழங்கப்பட்டு வருகிறது. பெண்கள் முன்னேற்றம் மற்றும் நலத்தை ஊக்குவிக்கும் வகையில் தற்போது பொதுவாக இவ்வொப்படைகள் மனைவி/பெண்டிர் பெயரில்தான் செய்யப்படுகின்றன.

3. இத்திட்டமானது அரசு புறம்போக்கு நிலங்களில் குடிசைகள் மற்றும் வீடுகள் மூலம் செய்யப்பட்டுள்ள ஆட்சேபமற்ற ஆக்கிரமிப்புகளை வரன்முறைப்படுத்துவதன் மூலம் செய்யப்படுகிறது. வீட்டுமனைப் பட்டா பெற்ற அனைவருக்கும் சாதி இன வேறுபாடு இன்றி தேசிய வங்கிகளில் ஒப்படை செய்த வீட்டுமனையை அடமானம் வைத்து வீடு கட்டுவதற்குத் தேவையான பணத்தை கடனாகப் பெறுவதற்கு அனுமதி வழங்கி ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு உள்ளது.

4. ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் வீட்டுமனை ஒப்படை செய்தலுக்கு குறியீடு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. 1989-90 ஆம் ஆண்டிற்கு 3 லட்சம் வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள் வழங்க வேண்டுமென குறியீடு நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. பிப்ரவரித் திங்கள் முடிய 3,10,486 வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கு 3.25 லட்சம் வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள் வழங்க வேண்டுமென குறியீடு நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

12 நிலமற்ற ஏழை மக்களுக்கு பயிரிடத்தக்க தரிசு நிலம் ஒப்படை செய்தல் :

பயிரிடத் தக்க தரிசு நிலங்கள் தகுதி வாய்ந்த நிலமற்ற ஏழை மக்களுக்கு இலவசமாக ஒப்படை செய்யப்படுகின்றன. 5 நபர்களை அல்லது அதற்குக் குறைவாகவோ உள்ள ஒரு குடும்பத் தலைவருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய் அல்லது அதற்குக் குறைவாக வருமானமிருப்பின் அவர் "ஏழை" எனக் கருதப்படுகிறார். அவ்வாறே ஒரு குடும்பத்தில் 5 நபர்களுக்கு மேல் இருப்பின் அக்குடும்பத்தின் மாத வருமானம் ரூ. 250 அல்லது அதற்குக் குறைவாக இருந்தால் குடும்பத் தலைவர் "ஏழை" என்று கருதப்படுகிறார்.

1990 ஏப்ரல் 19]

2. அரசு நிர்ணயித்துள்ள முன்னுரிமை பட்டியல் வரிசைப்படி தகுதியுள்ள நபர்களுக்கு நில ஒப்படை வழங்கப்படுகின்றன. இப்பட்டியலில் போரில் வீர மரணமடைந்த இராணுவத்தினரின் குடும்பத்தினரும் ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் வகுப்பைச் சார்ந்த நிலமற்றோரும் முதலிடம் பெறுகின்றனர்.

3. கன்னியாகுமரி மாவட்டம் நீங்கலாக ஏனைய மாவட்டங்களில், ஒருவருக்கு ஒப்படை செய்யப்படும் நிலத்தின் உயரளவு பரப்பும் அவர் ஏற்கெனவே வைத்திருக்கும் நிலப்பரப்பும் சேர்ந்து உயரளவு பரப்பு 3 ஏக்கர் புன்செய் நிலம் அல்லது ஒன்றரை ஏக்கர் நன்செய் நிலம் மட்டுமே ஒப்படை செய்யலாம் என நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இந்த உயரளவு அம்மாவட்டத்தில் நிலங்கள் மிகவும் மதிப்பு வாய்ந்தவை என்பதனால், 1 ஏக்கர் புன்செய் அல்லது 0.50 ஏக்கர் நன்செய் என நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

4. நிலம் ஒப்படை பெற்ற 3 ஆண்டுகளுக்குள் பயிர் செய்யப் பட வேண்டும் எனவும், 10 ஆண்டு காலத்திற்குள் அந்நிலத்தை விற்கவோ அன்றி உரிமை மாற்றம் செய்யவோ கூடாது எனவும், நிபந்தனைகளுடன் நிலங்கள் ஒப்படை செய்யப்படுகின்றன. இருப்பினும், பயிரிடுவதற்கு கடன் வாங்கும் பொருட்டு நிலங்களை வங்கிகளில் அடமானம் வைக்கலாம். ஆனால், நிலத்தை, ஒப்படை பெற்ற உடனே, அன்றி அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களோ, அன்றி கூலி பெறும் தொழிலாளர்களைக் கொண்டோ தான் நிலத்தைப் பயிரிட வேண்டும். வேறு எவரும் அந்நிலத்தைப் பயிரிடக் கூடாது. ஒப்படை நிபந்தனைகள் மீறப்பட்டால் எவ்வித நஷ்டஈடும் கொடுக்காமல் நிலத்தை மீண்டும் அரசு எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

5. 1989 ஏப்ரல் திங்கள் முதல் 1990 ஜனவரித் திங்கள் வரை 2,324,52.8 ஹெக்டேர் பரப்பளவுள்ள நிலங்களுக்கு 5,335 வேளாண்மை நிலப் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

6. பொது தேவைகளுக்கு உரிய சமுதாய நிலங்கள் யாவும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கில் கால்வாய், ஓடை மற்றும் நீர்ப்பரப்பு நிலங்கள் போன்று அனைத்தும் நீர் வழிப் புறம்போக்குகளையும் மாட்டுத் தொழுவம், மந்தைவெளி மற்றும் மேய்க்கால் புறம்போக்குகளையும் ஒப்படை செய்வதிலிருந்து அரசு தடை விதித்துள்ளது.

7. இயற்கைச் சூழல் சமன்பாட்டினை பாதுகாப்பதற்கும் நில அரிப்பினைத் தடுக்கவும் மாநிலத்திலுள்ள அனைத்து மலைப் பிரதேசங்களிலும் வேளாண்மைக்கான நில ஒப்படை செய்வதற்கு அரசு தடை விதித்துள்ளது. மேலும் ஆட்சேபகரமான ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றுவதன் மூலமாகவும் தகுதி

[1990 ஏப்ரல் 19]

யான ஆக்கிரமிப்புகளை வரன்முறைப்படுத்துவதன் மூலமாகவும், இம்மாநிலத்திலுள்ள மலைப்பிரதேசங்களில் இயற்கைச் சூழலின் சமன்பாட்டினை பாதுகாப்பதற்கான பல்வேறு அணுகுமுறைகள், இன்னபிறவற்றைக் கண்டறிந்து அரசுக்கு அறிக்கை தர சிறப்பு ஆணையர் மற்றும் நில நிர்வாக ஆணையர் தலைமையில் ஓர் உயர்மட்டக் குழுவினையும் அரசு நியமித்துள்ளது.

13. நிலச் சீர்திருத்தம் :

1.1. விவசாய நிலங்கள் சிலரது வசம் குவிந்து அதன் மூலம் விவசாய நில உடமைகளில் ஏற்பட்ட ஏற்றத்தாழ்வுகளை போக்குவதற்காக 1961ஆம் ஆண்டைய தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்த (நில உச்ச வரம்பு நிர்ணயித்தல்) சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 58/61) இயற்றப்பட்டது. இச்சட்டம் 6 ஏப்ரல் 1960 ஆம் நாளிலிருந்து செயலுக்கு வந்தது. முதன் முதலில் 5 பேர் கொண்ட குடும்பம் ஒன்றிற்கு உச்சவரம்பு 30 தர ஏக்கரா நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு கூடுதல் நபருக்கும் 5 தர ஏக்கர் வைத்துக் கொள்ளலாம். இருப்பினும் குடும்ப மொத்த உச்சவரம்பு 60 தர ஏக்கருக்கு மேற்படலாகாது. ஆனால் தற்போது 5 அல்லது அதற்கும் குறைவான பேர்கள் கொண்ட குடும்பத்திற்கு உச்சவரம்பு 15 தர ஏக்கர் என்றும் குடும்பத்தின் மொத்த உச்சவரம்பு 30 தர ஏக்கர் என்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. உச்சவரம்பிற்கு மேற்பட்ட நிலங்கள் கையகப்படுத்தப்பட்டு, நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு 3 ஏக்கர் புன்செய் அல்லது 1½ ஏக்கர் நன்செய் என்ற அளவில் விநியோகிக்கப்படுகின்றன. 31 டிசம்பர் 1989 ஆம் நாள் வரையில் நிலச்சீர்திருத்த சட்டத்தின் கீழ் அடைந்த முன்னேற்றம் பின்வருமாறு :—

(ஏக்கரில்)

(1) மிகை நிலமாக அறிவிக்கப்பட்ட நிகர பரப்பு (ஒப்படை நடவடிக்கைகளுக்கு முன்பும், பின்பும், நீக்கரவு செய்யப்பட்ட பரப்பு நீங்கலாக.) 1,72,984

(2) ஒப்படை நடவடிக்கைக்கு முன்பும், பின்புமாக தடையாணையின் கீழ் உள்ள பரப்பு. 26,657

(3) மிகை நிலமாக அறிவிக்கப்பட்டதில் முடிவு செய்யப்பட்ட நிலப்பரப்பின் விவரம்.—

(அ) மிகை நில விநியோக விதிகளின் 13 ஆம் விதியின் கீழ் பொது நலனுக்காக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட நிலப் பரப்பு. 9,976

1990 ஏப்ரல் 19]

(ஆ) பயனடைந்தோர் விவரம்:—

பயனடைந்தோர் இனவாரியாக.	நபர்கள்.	ஒப்படைச் செய்யப் பட்ட பரப்பு.
(1)	(2)	(3)
(ஏக்கரில்.)		
ஆதி திராவிடர்	46,435	51,453
பழங்குடியினர்	93	136
ஏனையோர்	59,167	80,288
மொத்தம்	1,05,695	1,31,877

விநியோகிக்கப்பட வேண்டிய பரப்பு—4,474 ஏக்கர்.

2. தமிழ்நாடு நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தின்கீழ் அறிவிக்கப்பட்ட மிகை நில ஒப்படை பெற்றவருக்கு நிதி உதவி செய்யும் திட்டம்:—

தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் கீழ் எடுக்கப்பட்ட மிகை நிலங்களை ஒப்படை பெறுவோருக்கு நிதி உதவி அளிக்கும் திட்டத்தை 1975 ஆம் ஆண்டு முதல் மைய அரசு செயல்படுத்தத் தொடங்கியது. மிகை நில ஒப்படை பெறுவோர்களில் பெரும் பான்மையோர் ஆதி திராவிட மற்றும் பழங்குடி இனத்தைச் சார்ந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களாக இருப்பதால், உடனடியாக விவசாயத்திற்குத் தேவையான உபகரணங்கள் மற்றும் பொருள்கள் வாங்குவதற்கான நிலைமையில் இல்லாதவர்களாக இருக்கக்கூடும் எனக் கருதப்பட்டது. மேலும் பொதுவாக ஒப்படை செய்யப்படும் நிலங்கள் வெற்று நிலங்களாகவோ மற்றும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டிய நிலையிலோ இருக்கும். இக்காரணங்களால் குறுகிய மற்றும் நீண்டகால நிதி உதவிக்காக இந்தத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.

1979-80 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மத்திய அரசின் நிதி உதவி பெறும் இத்திட்டம் முழுமையான மானியம் கொடுக்கக்கூடிய திட்டமாக மாற்றப்பட்டது. திருத்தப்பட்ட திட்டப்படி அரசு வழங்கும் நிதியுதவி முழுவதும் மானியமாக மாற்றப்பட்டது. வழங்கப்படும் தொகையும் ஒரு ஹெக்டேருக்கு ரூ. 1,000 என

[1990 ஏப்ரல் 19]

ஆக்கப்பட்டது. 1980-81 ஆம் ஆண்டு முதல் இத் திட்டம் மைய அரசும் மாநில அரசும் 50:50 என்ற விகிதத்தில் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. முன்பு கொடுக்கப்பட்ட நிதி உதவியான, ஹெக்டேர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000-1984-85 முதல் ரூ. 2,500 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. இந்தத் தொகையில் 80 விழுக்காடு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக உரமாகவும், மீதம் 20 விழுக்காடு ரொக்கமாகவும் அளிக்கப்படுகிறது. இத் திட்டத்திற்குள்ளேயே தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தவர் மற்றும் பழங்குடியினருக்கு வழங்குவதற்கு தனியாக வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

நிதி தேவைகள் குறித்த விளக்கங்கள் :

1989-90 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் அரசு ரூபாய் 24 இலட்சம் ஒதுக்கியுள்ளது.

இதுவரை எய்திய திட்ட இலக்கு :

வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த ரூ. 24,00,000/-, 31 மார்ச் 1990 முடிய செலவிடப்பட்டது.

3. இலக்கு :

1989-90 ஆம் நிதி ஆண்டிற்கு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் கீழான மிகை நிலங்கள் ஒப்படைக்கு குறியீடாக 5,000.00 ஏக்கர் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இவற்றில் வடபாதி மங்கலம் தமிழ்நாடு சர்க்கரை கழகத்திடமிருந்து பெறப்பட்ட 365 ஏக்கர் நிலங்களும் இதில் அடங்கும். இக்குறியீட்டில் 31 மார்ச் 1990 வரை அடைந்த முன்னேற்றம் வருமாறு :—

	பயன்		பரப்	
	பயனடைந்தவர்களின் விவரம்.		அடைந்தோர் எண்ணிக்கை.	பளவு (ஏக்கரில்).
(1)	(2)	(3)		
ஆதிதிராவிட இனத்தவர்		5,926	4,522	
பழங்குடியினர்		4	12	
மற்றவர்கள்		2,487	2,266	
மொத்தம்	..	8,417	6,800	

1990 ஏப்ரல் 19]

1984-85ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1988-89ஆம் ஆண்டு வரையிலான காலத்திற்கு பயன்டைந்தவர்களின் விவரம் :—

பயன்டைந்தோர் விவரம்.	1984-85	1985-86	1986-87	1987-88	1988-89
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
ஆதிதிராவிட இனத்தவர்.	1,761	1,428	982	1,152	1,904
பழங்குடியினர்	..	2	7	..	9
மற்றவர்கள்	1,403	1,190	1,009	1,635	1,334
மொத்தம்	3,164	2,620	1,998	2,787	3,247

4. 1990-91 ஆம் ஆண்டிற்கான இலக்கும் திட்டமும் :

இந்த நிதி ஆண்டில் மைய அரசின் உதவியால் நடத்தப்படும் திட்டத்திற்கு ரூ. 24 இலட்ச ரூபாயும் இதில் அடங்கியுள்ள சிறப்பு உள்ளடக்கத் திட்டத்திற்கு ரூ. 4.80 இலட்ச ரூபாயும் செலவிடுவதற்கு திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1990-91 நிதி ஆண்டில் தகுதியான நபர்களுக்கு ஒப்படை செய்வதற்கான 2,400.00 ஏக்கர் நிலம் குறியீடாக நிர்ணயம் செய்வதற்கு திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

11. குடிவாரச் சட்டங்கள்.

1. தமிழ்நாடு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம், 1955 :

இந்தச் சட்டத்தின்படி எந்த ஒரு பயிரிடும் குத்தகைதாரரும், குத்தகைப் பணத்தைச் சரிவர செலுத்தாதபோதும் அல்லது நிலத்திற்கோ மற்றும் அதிலுள்ள பயிர்களுக்கோ, சேதம் விளைவிக்கின்ற செயல்களைச் செய்தாலும் நிலத்தை சாகுபடி செய்யாமல் இருந்தாலும், விவசாயமற்ற மற்ற காரியங்களுக்கு நிலத்தைப் பயன்படுத்தினாலும், நில உரிமையாளருக்கு நிலத்தில் உரிமையை எந்த ஒரு பட்சத்திலும் மறுக்கும் வகையில் செயல்புரிந்தாலும், தவிர நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட இயலாது. ஆயுதப்படையின்றைத் தவிர வேறு எந்த நில உடைமையாளரும்

[1990 ஏப்ரல் 19]

மேலே குறிப்பிட்ட காரணங்களினின்றி மற்ற காரணங்களுக்காக குத்தகைதாரரிடமிருந்து நிலத்தை மீளப் பெற முடியாது. நில உரிமையாளர்களுக்கும் குத்தகைதாரர்களுக்கும் ஏற்படக்கூடிய வழக்குகளைத் தீர்த்து வைக்க வருவாய் நீதிமன்றங்கள் உள்ளன.

2. தமிழ்நாடு பயிரிடும், குத்தகைதாரர்கள் (நியாயக் குத்தகை செலுத்துதல்) சட்டம், 1956 :

இச்சட்டத்தின்படி குத்தகைதாரர்களால் நிலச் சொந்தக் காரர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய குத்தகைத் தொகையானது தனிப்பட்ட நிலச் சொந்தக்காரர்களாக இருந்தாலும் அல்லது பொது பொறுப்புக் கழகங்களாக இருந்தாலும் ஆண்டொன்றில் மொத்த விளைச்சலில் 25 விழுக்காடு ஆகும். அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய நிலவரி மற்றும் நிலத்தின் மீதான இதர இனங்களை நிலத்தின் உரிமையாளர் செலுத்துவார். ஆனால், விவசாயத்திற்கான செலவு முழுவதையும் பயிரிடும் குத்தகை தாரர்களே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இது பற்றிய வழக்குகளும் வருவாய் நீதிமன்றங்களால் தீர்த்து வைக்கப்படும்.

3. 1961-ஆம் ஆண்டைய தமிழ்நாடு, பொது நிறுவனங்கள் (வேளாண்மை நிலங்களின் நிருவாகம் மற்றும் ஒழுங்குபடுத்துதல்) சட்டம், 57/61 :

தமிழ்நாடு பொதுப் பொறுப்புக் கழகங்கள் வைத்துள்ள விவசாய நிலங்களின் நிருவாகத்தை முறைப்படுத்துவதற்காக இச்சட்டம் இயற்றப்பட்டது.

எந்த ஒரு பொதுப் பொறுப்புக் கழகமும் தன்னுடையச் சொந்த சாகுபடிக்கு 20 தர ஏக்கர் வரை நிலத்தினை வைத்துக் கொள்ளலாம். அதற்கு மேலுள்ள நிலத்தினை, உண்மையிலேயே பயிரிடும் குத்தகைதாரர்களுக்கு குத்தகைக்கு விட வேண்டும்.

4. தமிழ்நாடு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் ஆவணச் சட்டம், 1969:

தமிழ்நாட்டில் நிலச் சொந்தக்காரர்களிடம் அல்லது பொதுப் பொறுப்புக் கழகங்களிடம் உள்ள விவசாய நிலங்களைப் பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள், தங்களது பெயரினை பதிவு செய்வதற்காக இச்சட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டத்தின் படி வட்டாட்சியர், இதற்கான பதிவுருக்களை வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய அலுவலராவார். அவர் பயிரிடும் குத்தகைதாரர்களின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக குத்தகை உரிமைப் பதிவுருக்களை பராமரிக்க வேண்டும். இச்சட்டப் பிரிவு 4-ஏஇன் படி பதிவு அலுவலர் தன்னிச்சை நடவடிக்கை எடுத்து குத்தகை

1990 ஏப்ரல் 19]

நாரர்களைப் பதிவு செய்ய அதிகாரமளிக்கப்பட்டுள்ளது. இச் சட்டத்தின் பிரிவு 5(ஏ)ன்படி வட்டாட்சியருக்கு உதவி புரிவதற்காக அலுவல் சார்பற்ற குழு ஒன்று அமைக்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குழுவில் நிலமற்ற ஆதிதிராவிட வகுப்பைச் சார்ந்த ஒருவரும், பயிரிடும் குத்தகைதாரர் ஒருவரும் மற்றும் சமூகநல ஊழியர் மூவரும் உறுப்பினர்களாக இருப்பார். இந்தக் குழு தற்சமயம் 57 வட்டங்களில் இயங்குகிறது. கடந்த 31, டிசம்பர் 1989 வரை தமிழகத்தில் 4,94,008 நபர்கள் பயிரிடும் குத்தகைதாரர்களாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் வசமுள்ள நிலம் 6,84,496 ஏக்கர்களாகும். அவற்றின் விவரம் வருமாறு :—

இனம்.	நபர்களின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)
1. ஆதிதிராவிடர்	1,74,651
2. பழங்குடியினர்	718
3. பிற்படுத்தப்பட்டோர்	1,64,653
4. மற்றவர்கள்	1,53,986
மொத்தம்	4,94,008

4. அ. தமிழ்நாடு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் (நில வெளியேற்றுகையிலிருந்து பாதுகாப்பு) சட்டம், 1989, (தமிழ்நாடு சட்டம், 41-89.)

1989ஆம் ஆண்டைய தமிழ்நாடு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் (நில வெளியேற்றுகையிலிருந்து பாதுகாப்பு) சட்டம் என்ற சட்டமானது பயிரிடு குத்தகைதாரர் குத்தகை தொகையினை செலுத்தாது நிலுவை வைத்திருக்கிறார் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அவர் வெளியேற்றப்படுதலிலிருந்து 1990-ஆம் ஆண்டு, மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாள் வரை பாதுகாப்பளிக்கிறது, மேலும் 1986ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 1ஆம் நாளன்றோ அல்லது அதற்குப் பின்னரோ, இந்தச் சட்டம் தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்ட நாளான 1989ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 29ஆம் நாளுக்கு முன்னரோ குத்தகைப் பாக்கிக்காக நிலம் எதிலிருந்தேனும் வெளியேற்றப்பட்ட பயிரிடு குத்தகைதாரர் எவரும், தஞ்சாவூர், மயிலாடுதுறை, மதுரை, சேலம், கடலூர் ஆகிய வருவாய் நீதிமன்றங்களில் தொடர்புடைய

[1990 ஏப்ரல் 19]

வருவாய் நீதிமன்றத்திடம் உடனே மனு செய்துக்கொண்டு இத் தகைய நிலத்தினை மீட்டுக்கொள்ளலாம். இச்சட்டம் 1990ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31ஆம் நாள் வரை அமுலிலிருக்கும்.

5. தமிழ்நாடு உழவுத் தொழிலாளர்கள் (நியாய ஊதியங்கள் சட்டம், 1969) :

இச் சட்டம், தமிழ்நாட்டில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் ஊதியத்தை முறைப்படுத்துவதற்கும், அதுபற்றி விசாரித்து ஆவன செய்வதற்கும் இயற்றப்பட்டுள்ளது, இச் சட்டம் நெல் பயிரிடும் நிலங்களுக்கு மட்டும் பொருந்தும். கிழக்குத் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உள்ள கிழக்கண்ட 11 வட்டங்களில் மட்டும் இச்சட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

- (1) மன்னார்குடி.
- (2) திருத்துறைப்பூண்டி.
- (3) மயிலாடுதுறை.
- (4) சீர்காழி.
- (5) நன்னிலம்.
- (6) நாகப்பட்டினம்.
- (7) திருவாரூர்.
- (8) வேதாரண்யம்.
- (9) நீடாமங்கலம்.
- (10) தரங்கம்பாடி.
- (11) குடவாசல்.

தற்போது கிழக்குத் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உழவுத் தொழிலாளர்களுக்கு, அரசு ஆணை பல்வகை எண் 468, நாள் 3, ஏப்ரல் 1989ன்படி வழங்கத்தக்க விவரம் வருமாறு.

1. உரிய வயது வந்தோர்:

(அ) உழுதல், விதைத்தல், செப் பணிடுதல், நிலங்களையும், வாய்க்கால்களையும் பராமரித்தல், விதைப்பதற்கும் நடவு நடுவதற்கும் நிலத்தை தயார் செய்தல், இடுபொருட்களையும் விளைச்சல் பொருட்களையும் தலைச்சுமையாக எடுத்துச் செல்லல்.

7 லிட்டர் நெல்லுடன் ரூ. 6.90 அல்லது ரூ. 16.00 நாளொன்றுக்கு.

1990 ஏப்ரல் 19]

(ஆ) நாற்றுப்பிடுங்குதல்
மற்றும் நடுதல்.

7 லிட்டர் நெல்லுடன்
ரூ. 5.90 அல்லது நாளொன்றுக்கு
ரூ. 15.00 வீதம்.

(இ) களையெடுத்தல்

7 லிட்டர் நெல்லுடன் ரூ. 4.90
அல்லது நாளொன்றுக்கு
ரூ. 14.00 வீதம்.

(ஈ) உரிய வயதடையாதவர்கள் :

அனைத்துவகை வேளாண்மைத் தொழில்களுக்கும். 4 லிட்டர் நெல்லுடன் ரூ.2.80
அல்லது நாளொன்றுக்கு
ரூ. 8.00 வீதம்.

உழுதல் தவிர ஏனைய வேளாண்மைப் பணிகளுக்குரிய வேலை நேரம் நாளொன்றுக்கு 7 மணி நேரமாகும். உழவுக்கு மட்டும் தான் நாள் ஒன்றுக்கு 5 மணி நேரமாகும்.

6. தமிழ்நாடு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உடைமை உரிமை அளித்தல்) சட்டம், 1971 :

இச்சட்டம் குடியிருப்புகள் அனுபோகதாரர்களுக்கு உடைமை உரிமை அளிக்கிறது. அதன்படி 19, சூன் 1971 அன்று குத்தகை தாரர் அல்லது உரிமைதாரர் என்ற முறையில் குடியிருப்பு மனையை அனுபோகத்தில் வைத்திருந்த உழவர் ஒருவர் அல்லது உழவுத் தொழிலாளர் ஒருவர் இச்சட்டம் செயலுக்கு வந்த நாளிலிருந்து உரிமையாளராக இருப்பார், அக்குடியிருப்பு வில்லங்கம் எதுவுமின்றி அவரிடமே நிலைபெற்று இருக்கும்.

31. டிசம்பர் 1989 வரை வழங்கப்பட்டுள்ள குடியிருப்பும் பட்டாக்கள் விவரம் பின்வருமாறு :

இனம்.

நபர்களின் எண்ணிக்கை.

(1)

(2)

ஆதிதிராவிடர்	...	...	99,010
பழங்குடியினர்	...	...	244
பிற்பட்டோர்	...	..	48,938
ஏனையோர்	...	...	32,025
மொத்தம்	...	...	1,80,217

[1990 ஏப்ரல் 19]

858 இனங்கள் விசாரணையில் உள்ளவை; 128 வழக்குகள் நீதிமன்ற விசாரணையில் உள்ளன.

7. தமிழ்நாடு கிராமக் கைவினைஞர்கள் (குடியிருப்பு அனுபேக உரிமை வழங்குதல்) சட்டம், 1976 (சட்டம் 38/1976) :

குத்தகைதாரர் அல்லது உரிமைதாரர் என்ற முறையில் 1, சூலை 1975 அன்று தமிழ்நாட்டில் குடியிருப்புகளை அனுபேகத்தில் வைத்துள்ள கிராமப்புறக் கைவினைஞர்களுக்கு உடைமை உரிமை வழங்கு சட்டம் வகை செய்கிறது,

31, டிசம்பர் 1989 ஆம் நாள் வரையிலும் வழங்கப்பட்டுள்ள குடியிருப்புப் பட்டாக்கள் பின்வருமாறு :

இனம். நபர்களின் எண்ணிக்கை.

(1)

(2)

ஆதிதிராவிடர்	..	..	43
பழங்குடியினர்	..	..	15
பிற்பட்டோர்	..	..	227
ஏனையோர்	..	..	122
மொத்தம்			407

405 இனங்கள் நிலுவையில் உள்ளன.

14. நகர்ப்புற நில உச்சவரம்பு :

1. கிராமப் புறங்களிலிருந்து பெருமளவில் மக்கள் வெளியேறி வேலை மற்றும் இதர வசதிகளைத் தேடி நகர்ப்புற பகுதிகளுக்கு வந்துள்ளதால், நகர்ப்புற பகுதிகளில் உள்ள நிலங்களுக்குத் தேவை அதிகமாக உள்ளது. எனவே அரிதாகக் கிடைக்கும் நகர்ப்புறப் பகுதிகளைப் பயன்படுத்துவதை முறைபடுத்தி, முறையாக மேம்படுத்துவது, ஒரு சிலரிடமே நிலங்கள் குவிந்து, அதனை அதிக விலைக்கு விற்பது போன்றவற்றைத் தடுக்கும்பொருட்டு, தனிப்பட்ட ஒருவர் வைத்துள்ள நிலங்களுக்கு உச்சவரம்பு விதிக்கலாம் என்றும், நியாயமான அளவிற்கு அதிகமாக நகர்ப்புற நிலங்களை சொந்தமாக வைத்திருப்பதைத் தடை செய்ய வேண்டும் என்றும் கருதப்பட்டது. இந்நோக்கத்துடன் தமிழ்நாடு நகர்ப்புற நில (உச்சவரம்பு மற்றும் முறைப்படுத்தல்) சட்டம், 1976 (குடியரசு தலைவர் சட்டம், 34/1976) இயற்றப்பட்டது, அச்சட்டம் 3, ஆகஸ்ட் 1976 முதல் அமுலாக்கப்பட்டது.

1990 ஏப்ரல் 19]

2. இச்சட்டத்தின் மூன்று முக்கிய அம்சங்கள் வருமாறு :

(1) தனிப்பட்ட ஒருவர், ஒரு குடும்பம், ஒரு நிறுவனம், ஒரு கம்பெனி அல்லது ஒரு குழு அல்லது தனிப்பட்டவர்கள் சேர்ந்த ஒரு சங்கம் வைத்திருக்கின்ற வெற்று நிலத்தின் மீது உச்ச வரம்பு விதித்தல்.

(2) எதிர்காலத்தில் கட்டப்படும் வீடுகளின் பரப்புக்கு உச்சவரம்பு விதித்தல்.

(3) நகர்ப்பகுதி சொத்தை உரிமை மாற்றம் செய்து கொடுப்பதை முறைப்படுத்துதல் ஆகியவையாகும்.

3. இச்சட்டத்தைச் செயலாக்குவதில், பொது மக்கள் அடைந்த இடர்பாடுகள் குறித்து, எண்ணற்ற முறையீடுகளும், பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்பட்ட செய்திகளும், அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. இவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு குடியரசுத் தலைவரின் 1976 ஆம் ஆண்டு 34 ஆம் சட்டத்தை ரத்து செய்து, தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நில (உச்ச வரம்பு மற்றும் முறைப்படுத்துதல்) சட்டத்தை (தமிழ்நாடு சட்டம் 24/1978) அரசு இயற்றியது.

4. 1978 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நகர்ப்புற நில (உச்ச வரம்பு மற்றும் முறைப்படுத்துதல்) சட்டம் 3, ஆகஸ்ட் 1976 முதல் முன் தேதியிட்டு அமுலுக்கு வந்தது.

5. இச்சட்டம் பின்வரும் நகர் கூட்டுப்பகுதிகளில் செயலில் உள்ளது. நகர் கூட்டுப் பகுதிகளின் பெயர் :—

(1) சென்னை.

(2) மதுரை.

(3) கோயம்புத்தூர்.

(4) திருச்சிராப்பள்ளி.

(5) சேலம்.

(6) திருநெல்வேலி.

[1990 ஏப்ரல் 19]

6. கீழே குறிப்பிட்டுள்ள நகர் கூட்டுப் பகுதிகள் ஒவ்வொன்றிலும் தனிப்பட்ட ஒருவரோ, ஒரு குடும்பமோ, ஒரு தொழில் நிறுவனமோ நிலம் வைத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்ட உச்ச வரம்பின் விவரம் வருமாறு :—

தமிழ்நாடு நகர்ப்புற நில (உச்சவரம்பு மற்றும் முறைப்படுத்தல்) சட்டம், 1978 (தமிழ்நாடு சட்டம் 24/1978) :

நகர் கூட்டுப்பகுதி.	வகைப் பாடு.	தனிப்பட்ட ஒருவர்.	ஒரு குடும்பம்.	தொழில் நிறுவனம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		(சதுர மீட்டரில்)		
சென்னை	I	500	2,000	2,000
மதுரை	II	1,500	3,000	3,000
கோயம்புத்தூர்.				
திருச்சிராப்பள்ளி.				
சேலம்	III	2,000	4,000	4,000
திருநெல்வேலி				

7. இச்சட்டம் செயலுக்கு வந்த நாளன்று உச்சவரம்புக்கு மிகையாக வெற்று நிலம் வைத்துள்ள நபர் எவரும் அவ்வாறு மிகையாக வைத்துள்ள நிலம் குறித்த விவர அறிக்கை ஒன்றை மேற்படி சட்டப்பிரிவு 7(1) இன் கீழ் அப்பகுதியின் மீது அதிகார வரம்பினைக் கொண்டுள்ள தகுதி பெற்ற அலுவலரிடம் தாக்கல் செய்ய வேண்டும். தகுதி பெற்ற அலுவலர் அதனை பரிசீலனை செய்து சட்டப்பிரிவு 9-11ன் கீழ் நடவடிக்கை எடுத்து, அறிக்கை தாக்கல் செய்த மனுதாரரிடம் உள்ள மிகை வெற்று நிலத்தைக் கணக்கிட்டு அதனைக் கையகப்படுத்துவோர்க்கு தகுதிபெற்று அலுவலரின் உத்தரவினால் அவர் பாதிக்கப்பட்டிருந்தால் அவர் சிறப்பு ஆணையர் மற்றும் நிலச் சீர்திருத்த ஆணையருக்கு சட்டப்பிரிவு 33-ன் கீழ் மேல்முறையீடு மனு தாக்கல் செய்யலாம். அம்மேல் முறையீட்டில் நிலச் சீர்திருத்த ஆணையரின் முடிவு இறுதியானதாகும்.

1990 ஏப்ரல் 19]

8. மத்திய, மாநில அரசுகள், அரசு நிறுவனங்கள், உள்ளாட்சி மன்றங்கள், அட்டவணையிடப்பட்ட வங்கிகள், வீட்டு வசதிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், சமய அறக்கட்டளை நிறுவனங்கள் முதலியன வைத்துள்ள நிலங்களுக்கு இச்சட்டத்தின் விதிமுறைகள் பொருந்தாது;

9. தனி நபரோ, நிலையங்களோ அல்லது தொழில் நிறுவனங்களோ அவர்களிடமுள்ள மிகை வெற்று நிலங்களை பொதுக்காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்துவதாக இருந்தால் அவர்கள் சட்டப்பிரிவு 21(1)(எ)-இன் கீழ் விலக்குக் கோரலாம், அதே போல் தனி நபருக்கு ஏற்படுகின்ற எதிர்பாராத இடர்களின் அடிப்படையிலும், அரசு சட்டப்பிரிவு 21(1)(பி)இன் கீழ் விலக்களிக்கிறது.

10. மேற்சொன்ன சட்டத்தின் கீழ் கையகப்படுத்தப்பட்ட மிகையான வெற்று நிலங்கள், பிரிவு 24 மற்றும் விதிமுறை 23-இன் கீழ் எந்த ஒரு நபருக்கும் தொழில் நோக்கத்திற்காகவோ அல்லது தொழிற்சாலையில் வேலை பார்ப்போருக்கு வீடு கட்டும் பொருட்டோ அரசு ஒதுக்கீடு செய்யலாம். அரசு கீழ்க்கண்ட முதன்மை அடிப்படையில் ஒதுக்கீடு செய்கிறது :—

- (1) மாநில அரசுத் துறைகள்.
- (2) மாநில அரசின் கீழ் உள்ள நகராட்சி மன்றங்கள், மாநகராட்சிகள் மற்றும் பொது நிறுவனங்கள்.
- (3) மத்திய அரசுத் துறைகள்.
- (4) மத்திய அரசின் கீழ் உள்ள கூட்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் பொது நிறுவனங்கள்.
- (5) வீட்டு வசதி நிறுவனங்கள்.
- (6) தொழிற்சாலைகள்.
- (7) தொழிற்சாலைகளில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு.
- (8) பிற நிறுவனங்கள், நிலையங்கள்.
- (9) தனியார்.

11. மேற்சொன்ன சட்டத்தின் கீழ் கையகப்படுத்தப்பட்ட வெற்று நிலங்களில், 31, சனவரி 1990 வரை 158 ஹெக்டேர், 08 ஏர்., 24 சதுர மீட்டர் நிலத்தை அரசுத் துறைகள், அரசு

[1990 ஏப்ரல் 19]

கழகங்கள், வீட்டு வசதி வாரியங்கள், நிறுவனங்கள், ஆகிய வற்றிற்கு அரசு ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது. 446 ஹெக்டேர், 79 ஏர், 97 சதுர மீட்டர் நிலங்கள் ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு தயார் நிலையில் உள்ளன.

12. மிகை வெற்று நிலங்களைக் கையகப்படுத்துவதற்காக செலவுகளுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. 1989-90-க்கு ரூ. 4,75,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. திருத்திய மதிப்பீட்டில் ரூ. 3,50,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 31, சனவரி 1990 வரை ரூ. 2,72,118 செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தொகை நிலம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டவர்களிடமிருந்து அரசால் நிலம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டவுடன் வசூலிக்கப்படும்.

15. நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டம் :

தமிழ்நாடு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டம், சென்னை நகரில் 1966-ஆம் ஆண்டு முதலும், மதுரை, கோயம்புத்தூர், சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி முதலிய நகரங்களில் 1971-ஆம் ஆண்டு முதலும், சென்னைப் புறநகர்ப்பகுதிகளில் 1975-ஆம் ஆண்டு முதலும், திருநெல்வேலி நகருக்கும், மதுரை, திருச்சி, சேலம் மற்றும் கோவை நகரங்களில் நீட்டிக்கப்பட்ட பகுதிகட்கும் 1981ஆம் ஆண்டு முதலும் அமுல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இச்சட்டத்தின் பிரிவு 29-ன் கீழ் பொது வழிபாட்டிற்கு உபயோகப்படும் நிலங்கள், மத்திய மாநில அரசுகளால் நிதி உதவி பெறும் மருத்துவ மனைகள், இறந்தவர்களை எரி யூட்டும் மற்றும் புதைக்குமிடங்கள், பொதுமக்கள் உபயோகிக்கும் பாதை மற்றும் பொதுமக்கள் உபயோகப்படுத்தும் நிலங்கள் மாநில அரசால் அங்கீகாரம் பெற்ற பள்ளிகள், கல்லூரிகள் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்கள், பூங்கா, நூலகம் மற்றும் அருங்காட்சியகம், முதியோர் மற்றும் கால்நடைப் பராமரிப்பு இல்லம், காதுகேளாதோர் மற்றும் ஊமைகளுக்கான பள்ளி உள்ள நிலங்களுக்கு தன்னியல்பு வரிச்சலுகை அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

தர்ம ஸ்தாபனம் மற்றும் பொது அறக்கட்டளைக்குச் சொந்தமான நிலங்களுக்கு நகர்ப்புற நிலவரி செலுத்துவதில் இடர்ப்பாடு இருப்பின் அரசு பிரிவு 27(1)-ன் கீழ் வரி செலுத்துவதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கிறது.

1975-ல் நகர்ப்புற நிலவரி அதிகரிக்கப்பட்டதை எதிர்த்து பல முறையீடுகள் பொதுமக்களிடமிருந்து செய்யப்பட்டதன் பேரில், அரசாணை எண் 2625, வருவாய்த்துறை, நாள் 27-12-1976 இல் அரசு பல சலுகைகளை அளித்தது.

1990 ஏப்ரல் 19]

அதன்படி 1-7-1971 ஆம் தேதி சந்தை மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் நகர்ப்புற நிலவரி விதிக்கப்படும் விவரம் கீழ் வருமாறு:—

சென்னை புறநகர்ப்பகுதி
தவிர ஏனைய நகர்ப்புறங்
களில் உள்ள நிலங்கள்.

சென்னை புறநகர்ப்பகுதியில்
உள்ள நிலங்கள்.

(1)

(2)

1. முதல் இரண்டு மனைகள்.	வரி இல்லை.	1. முதல் மூன்று மனைகள்.	வரி இல்லை.
2. இரண்டு மனைக்கு மேல் ஐந்து மனைக்குள்.	சந்தை மதிப்பில் 0.7%	2. மூன்று மனைக்கு மேல் ஏழு மனைக்குள்.	சந்தை மதிப்பில் 0.7%
3. ஐந்து மனைக்கு மேல் பத்து மனைக்குள்.	1%	3. ஏழு மனைக்கு மேல் பத்து மனைக்குள்.	1%
4. பத்துமனைக்கு மேல் இருபது மனைக்குள்.	1.5%	4. பத்து மனைக்கு மேல் இருபது மனைக்குள்.	1.5%
5. இருபது மனைக்கு மேல்.	2%	5. இருபது மனைக்கு மேல்.	2%

மேலும், சிறுதொழில் சான்றிதழ் பெற்றுள்ள தொழில் கூடங்களுக்கு 25 சத வீதம் வரிச் சலுகையும், ஏனைய தொழிற் கூடங்களுக்கு 10 சத வீதம் வரிச்சலுகையும், சங்கீத நாடக சபாக்கள் மற்றும் சொந்தக்காரர் குடியிருப்புகளுக்கு 50 சத வீதம் வரிச் சலுகையும், திரையரங்குகளுக்கு 10 சத வீதம் வரிச் சலுகையும், 1971 ஆம் ஆண்டைய தமிழ்நாடு குடிசை குடியிருப்பு ஒழிப்பு சட்டத்தின் பிரிவு 3(பி)-ன் கீழ் குடிசைக் குடியிருப்பாக அறிவிக்கப்பட்ட நிலங்களுக்கு நகர்ப்புற நிலவரி யிலிருந்து விலக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

சென்னை உயர்நீதிமன்றம் 11-1-1985 ஆம் தேதிய தீர்ப்பில் நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டத்தின் பிரிவு 6-பி செல்லத் தக்கதல்ல என்று தீர்ப்பளித்ததால் ஒருங்கிணைந்து விதிக்கும் நகர்ப்புற நில வரிக்குப் பதிலாக புல எண் வாரியாக தனித் தனியாக சென்னை புறநகர்ப்பகுதியில் மூன்று மனைகளுக்கு மேலும், மற்ற நகர்ப்புறங்களில் இரண்டு மனைகளுக்கு மேலும்

[1990 ஏப்ரல் 19]

உள்ள நிலங்களுக்கு தனித் தனியாக வரிவிதிக்கப்பட வேண்டுமென அரசாணை எண் 1165, வருவாய்த் துறை, நாள், 27-7-1987ல் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. அதன்படி தற்காலிக வரிவிதிப்பு ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

31-1-1990 வரை தற்காலிக வரி விதிப்பு செய்யப்பட்டுள்ள இனங்களின் விபரம் பின்வருமாறு :—

சட்டம்.	மொத்த இனங்கள்.	வரிவிதிப்புத் தொகை (1 பசலி ஆண்டுக்கு.)
(1)	(2)	(3)
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்)	
1971		38,744 104.00
1972		17,122 52.47
1975		31,362 157.16

16. வேளாண்மை வருமான வரி :

தமிழ் நாட்டில் வேளாண்மை வருமான வரி 1955-ம் ஆண்டிலிருந்து செயலிலுள்ளது. காப்பி, தேயிலை, ரப்பர், ஏலக்காய், சின்கோனா போன்ற மலைத் தோட்டப் பயிர்களுக்கு மட்டுமே முதற்கண் வேளாண்மை வருமான வரி விதிக்கப்பட்டது. 1958 ஆம் ஆண்டு திருத்த சட்டத்தின் மூலம் இம் மாநிலம் முழுவதிலும் மலைத் தோட்டப் பயிர் அல்லாத பயிர்களுக்கும் வேளாண்மை வருமான வரி விதிப்பதற்கும் வகை செய்கிறது. முந்தைய ஆண்டின் மொத்த வேளாண்மை வருமானத்தின் அடிப்படையிலோ அல்லது வைத்திருக்கும் நிலப் பரப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டோ ஒவ்வொரு ஆண்டும் வேளாண்மை வருமான வரி விதிக்கப்படுகிறது. தற்போது வரி விலக்கு வரம்பு ரூ. 10,000 ஆகும். இணக்க முறை அடிப்படையில் வரி விலக்கு வரம்பு 20 தர ஏக்கராகும். மலைத் தோட்டப் பயிர்களைப் பொறுத்தவரை 100 தர ஏக்கர்கள் வரை இணக்கம் செய்து கொள்ளும் வசதி உள்ளது. ஆனால் மலைத் தோட்டப் பயிரல்லாத ஏனைய பயிர்களுக்கு அத்தகைய வரம்பு ஏதுமில்லை. பயிரிடப்படும் பயிர்களின் தரத்தைப் பொறுத்து தர ஏக்கர் கணக்கிடப்படுகிறது.

1990 ஏப்ரல் 19]

2. வருமானத்தின் அடிப்படையிலும் மற்றும் இணக்கமுறை அடிப்படையிலும் விதிக்கப்படும் தற்போதைய வீதங்கள் வருமானு :—

வருமான வரி அடிப்படையிலான வரி வீதங்கள்:

1. மொத்த வேளாண்மை வருமானத்தில் வரி கிடையாது.
முதல் ரூ. 8,000-க்கு.
2. மொத்த வேளாண்மை வருமானத்தில் ஒரு ரூபாயில்
அடுத்த ரூ. 7,000-க்கு. 25 காசு.
3. மொத்த வேளாண்மை வருமானத்தில் ஒரு ரூபாயில்
அடுத்த ரூ. 5,000-க்கு. 30 காசு.
4. மொத்த வேளாண்மை வருமானத்தில் ஒரு ரூபாயில்
அடுத்த ரூ. 5,000-க்கு. 35 காசு.
5. மொத்த வேளாண்மை வருமானத்தில் ஒரு ரூபாயில்
அடுத்த ரூ. 5,000-க்கு. 45 காசு.
6. மொத்த வேளாண்மை வருமானத்தில் ஒரு ரூபாயில்
அடுத்த ரூ. 20,000-க்கு. 55 காசு.
7. மொத்த வேளாண்மை வருமானத்தில் ஒரு ரூபாயில்
அடுத்த ரூ. 50,000-க்கு. 60 காசு.
8. மொத்த வேளாண்மை வருமானத்தில் ஒரு ரூபாயில்
எஞ்சிய தொகைக்கு. 65 காசு.

ஆனால்,

(1) ரூ. 10,000-க்கு மேற்படாத வேளாண்மை வருமானத்திற்கு வரி செலுத்தப்பட வேண்டியதில்லை.

(2) மொத்த வேளாண்மை வருமானம் ரூ. 10,000-க்கு மேற்பட்டு, ஆனால் ரூ. 11,100-க்கு மேற்படாதபொழுது அது குறித்து செலுத்தத்தக்க வேளாண்மை வருமான வரியானது மொத்த வேளாண்மை வருமானம் ரூ. 10,000-ஐ விட எவ்வளவு அதிகமாக உள்ளதோ, அத்தொகையில் எழுபது விழுக்காட்டிற்கு மேற்படக்கூடாது.

(3) மேலும் ஒவ்வொரு கம்பெனியைப் பொறுத்த வரையில் மொத்த வேளாண்மை வருமானம் முழுவதற்கும் உயரளவு வீதத்தில் வேளாண்மை வருமான வரி விதிக்கப்பட வேண்டும்.

[1990 ஏப்ரல் 19]

நில வரம்பின் அடிப்படையிலான இணக்க வரி வீதங்கள்:

நிலப்பரப்பு.

தர ஏக்கர்
ஒன்றுக்கு வரி
வீதம்.

(1)

(2)

ரூ. பை.

1. முதல் 20 தர ஏக்கருக்கு		வரி கிடையாது.
2. அடுத்த 5 தர ஏக்கருக்கு		15.00
3. அடுத்த 5 தர ஏக்கருக்கு		20.00
4. அடுத்த 5 தர ஏக்கருக்கு		30.00
5. அடுத்த 5 தர ஏக்கருக்கு		40.00
6. அடுத்த 10 தர ஏக்கருக்கு		50.00
7. அடுத்த 10 தர ஏக்கருக்கு		60.00
8. அடுத்த 10 தர ஏக்கருக்கு		70.00
9. அடுத்த 10 தர ஏக்கருக்கு		80.00
10. எஞ்சிய தர ஏக்கருக்கு		100.00

3. ஒவ்வொரு கம்பெனியைப் பொறுத்தவரையில் செலுத்தத்தக்க ஒட்டு மொத்த தொகை மொத்த நிலப்பரப்பு முழுவதற்கும் உயர்ந்தளவு வீதத்தில் விதிக்கப்படும். இதனை பொறுத்த மட்டில் வேளாண்மை வருமான வரியை இணக்கம் செய்வதற்கு கம்பெனி அனுமதிக்கப்படுகிறது.

4. வேளாண்மை வருமான வரியில் பெருமளவு வருவாய் மலைத் தோட்டப் பயிரிலிருந்து கிடைக்கின்றது. தற்பொழுது மொத்த வருவாயில் 90 விழுக்காட்டிற்கு மேல் மலைத் தோட்டப் பயிரிலிருந்து கிடைக்கின்றது. 1981-82 முதல்

1990 ஏப்ரல் 19]

1989-90 வரையிலான வரி விதிப்பு ஆண்டுகளில் வருமானத் தின் அடிப்படையிலும் இணக்க முறையின் கீழும் வரி விதிக்கப் பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆண்டு.	மலைத் தோட்டப் பகுதி.		
	வருவாய் அடிப்படை.	இணக்க முறை.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1981—82 ..	1,020	3,550	4,570
1982—83 ..	1,000	3,660	4,660
1983—84 ..	920	3,714	4,634
1984—85 ..	913	3,705	4,618
1985—86 ..	878	3,798	4,676
1986—87 ..	827	3,831	4,658
1987—88 ..	791	3,899	4,690
1988—89 ..	768	3,916	4,684
1989—90 ..	775	3,940	4,715
(31—10—89 முடிய).			

ஆண்டு.	மலைத்தோட்டமல்லாத பகுதி.		
	வருவாய் அடிப்படை.	இணக்க முறை.	மொத்தம்.
(1)	(5)	(6)	(7)
1981—82 ..	3,992	28,621	32,613
1982—83 ...	3,901	26,360	30,261
1983—84 ..	3,814	26,216	30,030
1984—85 ..	3,736	23,824	27,560

[1990 ஏப்ரல் 19]

(1)	(5)	(6)	(7)
1985—86 ..	3,678	24,758	28,436
1986—87 —	3,644	25,777	29,421
1987—88 ...	3,526	24,935	28,461
1988—89 ..	3,297	24,110	27,407
1989—90 —	3,302	23,810	27,112
(31—10—89 முடிய).			

5. இத்துறையில் புதியதாக வந்த அனைத்து வேளாண்மை வருமான வரி உதவி ஆணையர்களுக்கும், வேளாண்மை வருமான வரி அலுவலர்களுக்கும் விரிவான பயிற்சித் திட்டம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தயாரிக்கப்பட்டு, வேளாண்மை வருமான வரி தொடர்பான பல்வேறு சட்டங்கள், கணக்குகள் குறித்து ஒன்பது நாட்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதில் பங்கு கொள்வோர்க்கு பல்வேறு தொழில்களில் வல்லுநத்துவம் பெற்ற வல்லுநர்கள் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்துகின்றனர். ஏனைய உதவி ஆணையர்களுக்கும் வேளாண்மை வருமான வரி அலுவலர்களுக்கும் நினைவூட்டுப் பயிற்சி வகுப்புகளும் நடத்தப் படுகின்றன. வேளாண்மை வருமான வரி விதிப்பு ஆணைகள் தொடர்பாக முடிவு காண்பதில் இப்பயிற்சி அவர்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

17. மரத்திற்கான பட்டா வழங்கும் திட்டம்:

இம்மாநிலத்தில் மரத்திற்கான பட்டா வழங்கும் திட்டம் பல்லாண்டுகளாக செயலிலுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் அரசு புறம்போக்கில் உள்ள மரங்களின் இலைகள் மற்றும் கனிகளை பயன்படுத்துவதற்குரிய உரிமம் மட்டும் அண்டை நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. மரம் மற்றும் நிலத்தின் மீதுள்ள உரிமை அரசிடம் இணைந்து இருக்கும்.

2. இந்நாட்டில் முழுமைக்கும் தேவைப்படும் எரிபொருள், விறகு மற்றும் கால்நடை தீவனம் ஆகியவைகளை கருத்தில் கொண்டு பெரும் அளவிற்கான காடு வளர்ப்பு திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக மத்திய அரசு புதிய சமூக மர வளர்ச்சித் திட்டத்தை தயாரித்து உள்ளது. அத்திட்டம் 1987 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இம்மாநிலத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

1990 ஏப்ரல் 19]

3. புதிய சமூக மர வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் [அரசாணை (பல்வகை) 1613, வருவாய்த் துறை, நாள் 23-10-1987] வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழுள்ள ஊராக நிலமற்ற ஏழைப் பெண்டிர் வட்ட அளவிலான குழுவினால் தெரிவு செய்யப் பட்டு பலன் பெற இயலும், அரசு மற்றும் ஊராட்சி நிலங்களில் மரம் வளர்ப்பதற்கு அவர்கட்கு மரம் நடுவதற்கான உரிமம் வழங்கப்படும். உரிமம் வழங்கப்பட்ட இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திற்குள் அவர்கள் மரங்களை நடுதல் வேண்டும். இரண்டு ஆண்டுக்குப்பின் மரம் இருப்பதை சரி பார்க்கப் பட்டு இவ்வுரிமைதாரர்கட்கு மரப்பட்டா வழங்கப்படும்.

18. வெள்ளம், 1989:

1989 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் மூன்றாவது வாரத்தில் தென்மேற்கு பருவக் காற்று மிகவும் வலுப்பெற்றது. இப்பருவ காற்று 22-7-1989 மற்றும் 23-7-1989 ஆகிய இரண்டு நாட்களில் தீவிரமடைந்து நீலகிரி மாவட்டத்தில் 211.05 மி.மீ. அளவிற்கு மிக பலத்த மழை பெய்துள்ளது. இம்மாவட்டத்தின் மாத சாதாரண மழையளவு 378.90 மி. மீட்டர் ஆகும். பலத்த குறாவளிக் காற்றினாலும், பெய்த இடி மழையினாலும், வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்பட்டு அதனால் சாலை அரிப்பு ஏற்பட்டு மரங்கள் வேரோடு சாய்ந்து மலைப்பாதை மற்றும் நெடுஞ்சாலைகளில் வண்டிகளின் போக்குவரத்து வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டன. இதனால் தொலைபேசி கம்பங்களும், மின்சாரக் கம்பிகளும் கூட பாதிக்கப்பட்டன. இதனால் தொலைபேசி மற்றும் மின்சாரம் வழங்குவது துண்டிக்கப்பட்டது. மின்சார பாதிப்பினால் குடிநீர் வசதியும் தடைப்பட்டது. மேலும், இருப்புப் பாதைகளில் மரங்கள் பெயர்ந்து விழுந்ததினால் இரயில் போக்குவரத்தும் பாதிக்கப்பட்டது. பல குடும்பங்களின் வீடுகள் வெள்ளத்தினால் அடித்துச் செல்லப்பட்டதினால், பலர் வீடிழந்து நின்றனர். மேலும் மின்சாரத்தினாலும், வெள்ளத்தினாலும் மரங்கள் விழுந்ததினாலும் ஆறு பேர் உயிரிழந்தனர்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் நிவாரணப் பணிக்கான மத்திய அரசு ரூ. 68.61 இலட்சம் உச்சவரம்புத் தொகையாக வழங்கியுள்ளது. 1-10-1989 முதல் 31-12-1989 வரையுள்ள நாட்களில் பெய்த மழையினால் பல்வேறு மாவட்டங்களில் இருபது பேர்கள் உயிரிழந்தனர். மேலும், 11,786 குடும்பங்கள் இந்த மழையினால் பாதிக்கப்பட்டனர். மொத்தம் 3,618 குடிசைகள் பகுதியாகவும், 8,389 குடிசைகள் முழுமையாகவும் பாதிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு வீடிழந்தவர்களுக்கு உணவு வழங்குவதற்காக ரூ. 2,18,800 செலவிடப்பட்டது. மேலும் பலத்த மழையினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு கருணைத் தொகையாக ரூ. 15,11,800 சென்னை, செங்கை-அண்ணா, தென் ஆற்காடு, காமராசர், சிதம்பரனார், பெரியார், திருநெல்வேலி-கட்ட

[1990 ஏப்ரல் 19]

போம்மன், நீலகிரி மாவட்டங்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இந்தப் பருவ மழையினால் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மொத்தம் 1,200 ஹெக்டேர் நிலத்தில் பயிரிடப்பட்ட பயிர்கள் வெள்ள நீரில் மூழ்கி பெருத்த சேதம் ஏற்பட்டுள்ளது.

இதுவரை நிகழாத அளவில் காமராசர், பசும்பொன் தேவர் திருமகன், இராமநாதபுரம், சிதம்பரனார், மதுரை, திண்டுக்கல்-காயிதே மில்லத் ஆகிய தென் மாவட்டங்களில் சனவரி 1990-ல் ஏற்பட்ட கனத்த மழையால் உயிர் மற்றும் கால்நடை சேதம் மற்றும் தனியார் மற்றும் பொது உடமைக்கு மிகுந்த பாதிப்பு ஏற்பட்டது. 29 பேர் உயிரிழந்தனர். 1,213 கிராமங்களும், 4,68 இலட்சம் மக்களும் பாதிக்கப்பட்டனர். 11,653 வீடுகள் முழுமையாகவும், 25,741 வீடுகள் பகுதியாகவும் பாதிக்கப்பட்டன. 20,131 ஹெக்டேர் நிலத்தில் பயிர்கள் சேதமடைந்தன. இராமநாதபுரம் மாவட்டம் கமுதி வட்டத்தில் வெள்ளத்தால், குழப்பப்பட்ட மக்கள் கடற்படை ஹெலிகாப்டர்களில் மீட்கப்பட்டனர். அரசு ரூ. 50 இலட்சம் உடனடியாக நிவாரணப் பணிக்கு வழங்கியது. மேலும் இது குறித்து மத்திய அரசுக்கு உதவி கோரி ரூ. 19.80 கோடிக்கான பிரேரணை அனுப்பியுள்ளது.

ஐந்து பேர்கள் அடங்கிய மத்திய நிபுணர் குழு தென் மாவட்டங்களில் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளை 12-3-90 அன்று பார்வையிட்டுள்ளது. மத்திய அரசின் நிதியுதவி எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

19. வறட்சி நிவாரணத் திட்டம், 1989:

தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் ஓர் ஆண்டிற்கான மழை அளவில் வடகிழக்கு பருவக் காற்றினால் 48 விழுக்காடு பெறப்படுகிறது எனும் நிலை 1988-இல் பெரிதும் பொய்க்கப்பெற்று (—) 43 விழுக்காடு மட்டுமே மழை பெய்வது 1989 ஆம் ஆண்டின் துவக்கத்தில் கடுமையான வறட்சியைத் தமிழ்நாடு எதிர்நோக்கியது. இந்தநிலை குறித்து பிப்ரவரி 1989-ல் மாவட்டாட்சியர்களுடன் முதற்கட்டமாக கலந்தாய்வு செய்து குடிநீர் தட்டுப்பாட்டைப் போக்க 1-4-1989 அன்று 5,000 ஆழ்துளைக் கிணறுகள் அமைக்க ரூ. 12.50 இலட்சங்களும் மற்றும் இதர குடிநீர் திட்டப் பணிகளுக்காக ரூ. 1,057.27 இலட்சமும் அரசால் முதற்கட்டமாக அனுமதித்து ஆணையிடப்பட்டது.

2. 6-5-1989 அன்று ரூ. 222 கோடிக்கு நிவாரண நிதி உதவி அளிக்கக் கோரி மத்திய அரசுக்கு அறிக்கை அனுப்பப்பட்டது. மேற்படி அறிக்கையினை ஆதாரமாகக் கொண்டு 1989 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 10 ஆம் நாள் முதல் 13 ஆம் நாள் வரை மத்திய அரசின் நிபுணர் குழு வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களைப் பார்வையிட்டது. நிபுணர் குழுவின் பரிந்துரை

1990 ஏப்ரல் 19]

களைப் பரிசீலித்த மத்திய அரசு ஜூன் 1989-ல் ரூ. 38.05 கோடியை அனுமதித்து, அதில் 70 விழுக்காட்டினை கடனாகவும், 30 விழுக்காட்டினை மான்யமாகவும் வழங்கி போர்க்கால அடிப்படையில் நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொண்டு 31-10-1989-க்குள் எல்லா நிவாரணப் பணிகளையும் முடிக்க ஆணையிட்டது.

3. வறட்சியினால் வேலையின்றித் தவித்த விவசாயக் கூலித் தொழிலாளர்களிடையே வேலைவாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தும் பொருட்டு அரசு அவர்களுக்கு மாற்று வேலை வாய்ப்பினை உருவாக்க ரூ. 500 இலட்சங்கள் அனுமதி அளித்தது. இதனால் 35 இலட்சம் மனித வேலை நாட்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

4. அரசு வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட எந்த ஒரு பகுதியையோ அல்லது வட்டத்தையோ அல்லது மாவட்டத்தையோ 'வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி' என்று அறிவிப்பு ஏதும் செய்யாமலேயே ஆங்காங்கு அனைத்து வறட்சி நிவாரணப் பணிகளையும் மேற்கொண்டது.

5. குடிநீர்ப் பிரச்சினையை தீர்க்கும்பொருட்டு மாநிலத்தில் மொத்தம் 6,550 ஆழ்துளைக் கிணறுகள் அமைக்க ரூபாய் 1,550 இலட்சங்கள் அனுமதியளித்தது. இது தவிர, பல்வேறு இதர குடிநீர் திட்டப் பணிகளுக்காக அரசு ரூ. 1,962.60 இலட்சங்களை அனுமதியளித்தது. மேலும் ஏனைய பிற பணிகளை மேற்கொள்ள கீழ்க்கண்ட அட்டவணையில் காணுமாறு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டு வறட்சிப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன:—

வரிசை எண்ணும், திட்டங்களின் நிதி ஒதுக்கீடு.
பெயர்களும்.

(1)

(2)

(ரூபாய்

இலட்சத்தில்.)

குடிநீர் திட்டப் பணிகள்—

1 ஆழ்துளைக் கிணறு	1,550.00
2 குடிநீர் வழங்கும் திட்டம்.. .. .	1,107.52
3 கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டம்	225.08
4 சென்னை பெருநகர்	525.00
5 மதுரை மாநகராட்சி	85.00
6 கோவை மாநகராட்சி	15.00
7 கொடைக்கானல் நகரியம்	5.00

[1990 ஏப்ரல் 19]

(1)

(2)

ஏனைய பிற பணித் திட்டங்கள்—

8 வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்கள்	500.00
9 வேளாண்மை இடுபொருள் மான்யம் ..	450.00
10 கூடுதல் சத்துணவுத் திட்டப் பணிகள் ..	36.00
11 பொது சுகாதாரத் திட்டப் பணிகள் ..	10.00
12 கால்நடைத் தீவனங்கள்	25.00
மொத்தம்	4,533.60

6. தடைபடாத குடிநீர் வழங்குவதற்காக ஜெனரேட்டர்கள் (மின் உற்பத்திப் பொறி) வாங்குவதற்கு நகராட்சிகளுக்கு ரூ. 95 இலட்சங்களை அரசு அனுமதியளித்தது. மேலும் சென்னை மாநகருக்கு குடிநீர் வழங்கும் ஏரிகளுக்கு நீர்வரத்துள்ள கால்வாய்களை ஆழப்படுத்துவதற்கு ரூ. 1.50 இலட்சங்களை அரசு அனுமதியளித்து பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன.

7. வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை ஒருங்கிணைத்து மாவட்ட அலுவலர்களை வழி நடத்தி அப்பணிகளை செவ்வனே செயல்படுத்தும் குறிக்கோளுடன் ஒன்பது (9) சிறப்பு வட்டார ஆணையர்களை அரசு நியமித்தது. ஒவ்வொரு வட்டார ஆணையரும் இரண்டு (2) முதல் மூன்று (3) மாவட்டங்களுக்கு பொறுப்பானவர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். 1989 ஆம் ஆண்டில் நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களிலும் மற்றும் இவ்வாண்டு ஜனவரி மாதத்திலும் பெய்த வடகிழக்குப் பருவ மழையின் காரணமாக குடிநீர் பிரச்சினை ஓரளவு சீரடைந்துள்ளது.

20. தீ விபத்து:

அநேகமாக கிராமப் புறங்களிலுள்ள வீடுகள் மண் சுவர்களின் மேல் மூங்கில் வைத்து தென்னங்கீற்றுகளாலும், ஓலைகளாலும் மற்றும் வைக்கோல் போன்றவைகளைக் கொண்டு வேயப்பட்டவைகள். சென்னை நகரத்திலும் இவ்வித குடிசைகள் உள்ள பகுதிகள் அதிகம் உள்ளன. ஆகையால், ஆண்டு முழுவதும் தீ விபத்துக்கள் நிகழ்கின்றன. ஆனால் கோடைக் காலத்தில் தான் அடிக்கடி தீ விபத்துக்கள் மற்றக் காலங்களை விட அதிகமாக நிகழ்கின்றன. தீ விபத்து ஏற்பட்டதும், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உடனடியாக உதவி வழங்குவதற்காக, முழுமையாகச்

1990 ஏப்ரல் 19]

சேதமடைந்த குடிசைகளுக்கு தலா ரூ. 400-ம் பகுதி/சேதமடைந்த குடிசைகளுக்கு தலா ரூ. 200-ம் நிதியுதவி வழங்கப்படுகிறது. இது தவிர தீ விபத்தால் பாதிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் இலவசமாக 5 கிலோ அரிசி, ஒரு லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் (72 மணி நேரம் மற்றும் அதற்குப் பின்பும் மின் இணைப்பு பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லாவிடில்) மற்றும் ஒரு வேட்டி அல்லது ஒரு லுங்கி அத்துடன் ஒரு புடவையும் வழங்கப்படுகிறது. தீ விபத்து மற்றும் வெள்ளம் ஆகியவற்றில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் நிவாரணம் பெறுவதற்கு ரூ. 400 மாத வருமானம் உள்ளவர்களே தகுதியுடையவர்களாகக் கருதப்பட்டார்கள். அவை 10-4-1989 முதல் நீக்கப்பட்டு, வருமான வரம்பின்றி நிவாரணம் வழங்க ஆணை வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

2. தீ விபத்தால் மரணமடைந்தவர் குடும்பத் தலைவராகவும், குடும்பத்தின் பொருளீட்டுபவராகவும் இருந்திருப்பினும், இருந்திராவிடினும், அவரது குடும்பத்திற்கு ரூ. 2,000 வழங்கப்படுகிறது. மரணமடைந்தவர் குழந்தையாக இருந்தாலும் இந்நிதியுதவி வழங்கப்படுகிறது. ஒரே குடும்பத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர் மரணமடைந்திருப்பின் மரணமடைந்தவரின் எண்ணிக்கைக்கேற்ப இந்நிதியுதவி வழங்கப்படுகிறது. அரசு, எல்லா மாவட்ட ஆட்சியருக்கும் கருவூல விதி எண் 27-ன் கீழ் மரணமடைந்தவரின் குடும்பத்திற்கு இந்நிதியுதவி வழங்க அதிகாரம் வழங்கியுள்ளது.

3. இத்துடன் தீ விபத்தில் குடிசைகளையும், உடமைகளையும் இழக்கின்ற நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்கள், ஊரக கைவினைஞர்கள் மற்றும் ஏழ்மையான குடும்பத்தினர் ஆகியோர்களின் ஆண்டு வருமானம் அனைத்து வகைகளிலும் ரூ. 4,800-க்கு மிகாமல் உள்ளவர்களுக்கு குடிசை காப்புறுதித் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு திட்டத்தை மத்திய அரசு உருவாக்கியுள்ளது. இத் திட்டம் 1988 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 1 ஆம் நாளிலிருந்து தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

4. இத்திட்டத்தின் கீழ் ஆகும் காப்பீட்டுக் கட்டணம் முழுவதையும் மத்திய அரசே ஏற்றுக் கொள்ளும். இத் திட்டத்தின் கீழ் பாதிக்கப்பட்ட குடிசை ஒவ்வொன்றுக்கும் தலா ரூ. 1,000-ம் மற்றும் அதில் உள்ள உடமைகள் சேதமடைந்தால் தலா ரூ. 500-ம் காப்பீட்டுக் கழகம் வழங்கி வருகிறது. தீ விபத்தால் குடிசைகளும் மற்றும் உடமைகளும் பாதிக்கப்படும் பொழுது மாநில அரசால் வழங்கப்பட்டு வரும் மொத்த நிவாரணத் தொகை மேற்குறிப்பிட்ட திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்படும் தொகையும், ரூ. 1,500-க்குள் அடங்க வேண்டும்.

5. மாநில அரசானது இத்திட்டம் செயல்பட வேண்டி முழு மூச்சுடன் செயற்பட்டு வருகிறது.

[1990 ஏப்ரல் 19]

ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட விபத்து நிவாரணத் திட்டம் :

சலவைத் தொழிலாளி, காலணித் தொழிலாளி, தச்சர்கள் மற்றும் பல பிரிவினர்கள் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் போது இறந்தாலோ அல்லது காயமுற்றாலோ அவர்களின் குடும்பத்திற்கு நிவாரணம் வழங்குவதற்கு ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட விபத்து நிவாரணத் திட்டம் அமுல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டம் வருவாய்த்துறை மூலம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின்படி இதனால் பாதிக்கப்படும் குடும்பங்களுக்கு இறப்பு ஏற்பட்டால் ரூ. 10,000-மும் கை, கால் மற்றும் உடலின் பாகங்கள் இழப்பு ஏற்பட்டால் இழப்பிற்கு ஏற்றபடி ரூ. 5,000 மற்றும் ரூ. 7,000 வரை விபத்து நிவாரணம் வழங்கப்படுகிறது.

திட்டத்தின் முன்னேற்றம் :

இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்ட நாளான 23-5-1989 லிருந்து 31-1-1990 வரை 235 குடும்பங்களுக்கு நிவாரணத் தொகையாக ரூ. 22,83,000 வழங்கப்பட்டுள்ளது.

குடும்பநல துயர்துடைப்பு நிவாரணத் திட்டம் :

பொருளீட்டும் குடும்பத் தலைவரின் இழப்பால் துயருடும் ஏழைக் குடும்பத்திற்கு நிவாரண நிதி வழங்குவதற்கு தமிழ்நாடு குடும்பநல துயர் துடைப்பு நிவாரணத் திட்டம் அமுல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின்படி ஒரு குடும்பத்தில் வருமானம் ஈட்டும் நபர் இறந்துவிட்டால் அவருடைய மொத்த வருட வருமானம் ரூ. 5,000-க்கு மேற்படாமல் இருக்குமானால் அவருடைய குடும்பத்திற்கு ரூ. 2,000 (ரூபாய் இரண்டாயிரம் மட்டும்) துயர் துடைப்பு நிவாரணமாக வழங்கப்படும். இத் திட்டம் வருவாய்த் துறையில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டம், செயல்படுத்தப்பட்ட நாளான 23-5-1989 லிருந்து 31-1-1990 வரை, 10,517 ஏழைக் குடும்பங்களுக்கு நிவாரணமாக ரூ. 2,10,34,000 வழங்கப்பட்டுள்ளது.

21. நில அளவை மற்றும் பதிவுருக்கள் :

நில அளவை மற்றும் பதிவுருக்கள் துறை, வேளாண்மைப் பகுதிகள் மற்றும் நகர்ப் பகுதிகளில் தேவைக்கேற்ப முதல் நில அளவை, மறு நில அளவை மற்றும் துணை நில அளவை ஆகியவற்றை மேற்கொள்கிறது. விற்பனை மாற்றம், உரிமை வழி மாற்றம், அன்பளிப்பு, பரிமாற்றம், நீதிமன்ற உத்தரவு, பாகப் பிரிவினை முதலிய நிகழ்வுகள் மூலம் அன்றாடம் ஏற்பட்டு

1990 ஏப்ரல் 19]

வரும் மாற்றங்கள் மேற்கொண்டு நிரந்தர நில உடமை ஆவணங்களில் பிரதிபலிக்கும் வகையில் மாற்றங்கள் மேற்கொண்டு நாளது வரை பராமரிப்பதும் ஆய்வு செய்வதும், இத்துறையின் பொறுப்பாகும்.

2. இத்துறை அரசின் பிற துறைகளுக்கு நில அளவை குறித்து புல எல்லைகளின் விவரங்கள், விளக்கிகள், நிலத்தின் உரிமம், தரம் மற்றும் வரை படங்கள் போன்ற அனைத்து உள்ளமைப்புக்களைத் தயாரித்து வழங்குவதுடன், பொதுமக்களுக்கும் நில உடமை குறித்து தொண்டு நோக்குடன் பணியாற்றுகிறது.

3. பொது நிர்வாகத்திலும், பொதுநல நோக்குடன் மக்களுக்காக மேற்கொள்ளப்படும் பலவித அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்குத் தேவைப்படும் விளக்கிகள் அடங்கிய படம், மாநில, மாவட்ட, வட்ட, சாலை நிலப்படங்களும் மற்றும் சுற்றுலா வழிகாட்டி நிலப்படங்களும் தொகுக்கப்பட்டு பல வண்ணங்களில் அச்சடிக்கப்படுகின்றன.

4. கீழ்க்கண்ட திட்டப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு அவை முன்னேற்றத்தில் உள்ளன:—

(1) நத்தம் மற்றும் வேளாண்மைக்கல்லாது பிறவற்றிற்கு பயன்படுத்தப் பட்டுவரும் வேளாண்மை நிலங்களை அளவை செய்தல்.

(2) சென்னை பழைய நகரம் நீங்கலாக அனைத்து நகராட்சிகள், நகரியங்கள் மற்றும் மாநகராட்சிகளில் நகர அளவை மேற்கொள்ளல்.

(3) மலைக் கிராமங்களின் அளவை.

நத்தம் மற்றும் வேளாண்மைக்கல்லாத பிறவற்றிற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் நிலங்களை அளவை-செய்தல்.

5. மேற்கண்ட நிலங்கள் இதுவரை விரிவாக நில அளவை செய்யப்படவில்லை. இதன் காரணமாக நத்தம் பகுதிகளிலும் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படாமல் பிற பயன்களுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படும் விவசாய நிலங்களிலும் விரிவான நில அளவை செய்ய தீர்மானிக்கப்பட்டது. இந்த அளவையின் போது நத்தத்தில் உள்ள சாலை, தெரு, சந்துகள் ஆகியவற்றின் எல்லைகள் வரையறுக்கப்பட்டு நில அளவை செய்யப்படுகிறது. தங்கள் சொத்தின் மீதான உரிமையையும், பாத்தியத்தையும் நிலைநாட்ட பொது மக்களுக்கு நத்தம் நில அளவை பெரிதும் பயன்படுகிறது.

[1990 ஏப்ரல் 19]

6. இத்திட்டத்தின்கீழ் சுமார், 14,000 ச.கி.மீ. பரப்பளவை 5 ஆண்டு காலத்திற்குள் அளவை செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அரசு ஆணை 1971 வருவாய் (எஸ். எஸ். 2) நாள் 14-10-1988-ன்படி நத்தம் அல்லது கிராமக் குடியிருப்புக்களாக முன்னரே வகைப்படுத்தப்பட்ட தனியார் நில உடமைகள் மற்றும் விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்தாமல் பிறவற்றிற்குப் பயன்படுத்தப்படும் விவசாய நிலங்களுக்கும் மனைவரி நிர்ணயம் செய்ய இந்த அளவையின் மூலம் சாத்தியமாகிறது. இத்திட்டத்தில் 31-12-1989 வரை 1523.59 ச.கி.மீ. பரப்பளவு அளவைப் பணி முடிக்கப்பட்டுள்ளது.

நகர அளவை:

7. சுமார் 1900 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பளவை உள்ளடக்கி தமிழ்நாட்டில் 109 நகராட்சிகள் மற்றும் நகரியங்கள் உள்ளன, இவற்றில் 1200 ச.கி.மீ. பரப்பில் 76 நகராட்சிகள் 1901-1930 காலக்கட்டத்தில் நகர அளவை செய்யப்பட்டுள்ளன. சுமார் 700 ச.கி.மீ. பரப்பில் 33 நகராட்சிகளில் இதுவரை விரிவான நகர அளவை செய்ய எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. முன்னரே அளவை செய்யப்பட்ட நகராட்சிகளில் நகர அளவை அப்பொழுது இருந்த நகராட்சி எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகளில் மட்டுமே மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தது, பிற்பாடு அனைத்து நகராட்சிகளிலும் விரிவாக்கப்பட்ட பகுதி மொத்த பரப்பில் $\frac{1}{3}$ பகுதியாகவும், சுமார் 400 ச.கி.மீ. பரப்பளவையும் கொண்டதாக உள்ளது. கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், திருநெல்வேலி போன்ற பெரு நகரங்கள் வேகமாக விரிவடைவதால் விவசாய நிலங்கள் குடியிருப்பு மனைகளாகவும் தொழிற்கூடங்களாகவும் உருமாறி வருகின்றன. எனவே, இந்நில உடமைகளின் எல்லைகள் வரையரை செய்ய விரிவான நகர அளவை மேற்கொள்வது அவசியமாகிறது, இச்சூழ்நிலையில், தமிழ்நாட்டில் உள்ள 109 நகராட்சிகளிலும், 3 மாநகராட்சிகளிலும் மூல துணை நகர அளவை-ஆவணங்கள் மேம்படுத்துதல் பணி மேற்கொள்ளப்படுகிறது, 31-12-1989 முடிய இத்திட்டத்தின் கீழ் 185-45 ச.கி.மீ. பரப்பில் நில அளவைப் பணி முடிக்கப்பட்டுள்ளது.

மலைக்கிராம அளவை:

8. மலைக் கிராமப் பகுதிகளில் 1899-1910 ஆம் வருட காலக் கட்டத்தில் அப்போதைய வழக்கில் இந்த நடைமுறைகளை யொட்டி நில அளவை செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்நில அளவை ஆவணங்கள் காலாவதியாகி, நடைமுறைக்கு ஒவ்வாதவையாகி விட்டன. அரசு தரிசு நிலங்கள் நில அளவை செய்யப்பட்டு, கிராம எல்லைக்குள் சேர்க்கப்படவில்லை. இத்தகைய தரிசு நிலங்கள் சுமார் 50 முதல் 80 வருட காலமாக பெரும்பாலும்

1990 ஏப்ரல் 19]

ஆதிவாசிகளால் சிவஜாமா முறையில் சாகுபடி செய்யப்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்நிலங்கள் அளவை செய்யப்பட்டு, கிராம எல்லைக்குள் சேர்க்கப்படாததால், சிவஜாமா முறையில் இப்போது சாகுபடியை மேற்கொள்ளும் ஆதிவாசிகள் அடையாளங்காண இயலவில்லை. இந்நிலங்களின் மேல் மக்களுக்கு உள்ள உரிமைகள் உறுதியாக அங்கீகரிக்க முடியவில்லை. இதனால் பட்டா வழங்கவும் இயலவில்லை. தவறான ஆக்கிரண மங்களைத் தடுக்க, கிராம எல்லை மற்றும் ஒதுக்கக் காடுகள் ஆகியவற்றில் எல்லைகள் வரையறுப்பது அவசரத் தேவையாகிறது. அதே நேரத்தில் ஒதுக்கக் காடுகள் என அறிவிப்பு செய்ய பிரேரேபிக்கப்படும் எல்லைக்குள் உள்ள அரசு தரிசு, நிலங்களை நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு வழங்கவோ அல்லது வனத்துறை புதிதாக தோட்டப்பயிர்களை நடவோ, பயன்படுத்தலாம். இந்த அம்சங்களை எல்லாம் மனத்தில் கொண்டுதான் இதை ஆதிவாசிகளின் நல்வாழ்வுத் திட்டமாக அரசு கருதி, வடாற்காடு திருச்சி, சேலம், மற்றும் கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்களில் இப்பணியை மேற்கொள்ள ஆணை வழங்கியது. 31-12-90 வரை 436.59 ச.கீ.மீ. பரப்பில் அளவைப் பணி முடிக்கப்பட்டுள்ளது.

வருவாய் பதிவேடுகளும் பதிவுகளும் பராமரித்தல் :

9. கிராம மட்டத்திலிருந்து, மாநில அளவை வரை எல்லைகள் அடையாளம் காண்பதற்கு உன்னிப்பாக பராமரிப்புப் பணி மிக அவசியமான ஒன்றாகும். பராமரிப்பு நில அளவை ஆவணங்களில் அன்றாட மாற்றங்கள் செய்து பதிவேடுகளை செவ்வனே பராமரிக்கும் பொருட்டு குறுவட்டம் மற்றும் வட்டங்களில் பணியாளர்களின் அமைப்பை கூடுதலாக நியமித்து பராமரிப்புப் பணியை வலுப்படுத்தியுள்ளது.

அச்சு வசதிகள் :

10. சென்னை நில அளவைப் பதிவுருக்கள் துறையுடன் இணைந்துள்ள நில அளவை மத்திய அலுவலகத்தில் வரைபடங்கள் அச்சிடுவதற்கான வசதிகள் உள்ளன. இத்துறையில் வரைபடங்கள் கருப்பு-வெள்ளையிலும் மற்றும் ஆறு வண்ணங்களிலும் அச்சிடப்படுகின்றன. மேலும், லித்தோ பணியையும் இத்துறையால் ஏற்க இயலும். நிழற்பட அச்ச மூலம் வரைபடம் தயாரித்து அச்சிட இத்துறை நவீன தொழிற்நுட்ப உத்திகளை உபயோகிக்கிறது. வரைபடங்கள் நகல் எடுப்பதற்கு நிழற்பட நகல் எடுக்கும் இயந்திரம் உபயோகிப்பது போன்றவற்றின் மூலம் இத்துறை ஏற்கெனவே இயந்திரமயமாக்குதலை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது.

[1990 ஏப்ரல் 19]

நில அளவைப் பயிற்சிப் பள்ளி:

11. இத்துறையின் சார்பில் தஞ்சை மாவட்டம் ஓரத்த நாட்டில் ஒரு நில அளவைப் பயிற்சி பள்ளி துவக்கப்பட்டு, செயல்பட்டு வருகிறது. வருவாய் மற்றும் பிற துறையைச் சேர்ந்த பணியாளர்களுக்கு இப்பள்ளியில் நில அளவை மற்றும் நிலவரித் திட்டப் பணிகள் தொடர்பான பயிற்சி அளிக்கப் படுகிறது. இத்துடன், இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர்கள் (ஐ.ஏ.எஸ்.) மற்றும் துணை மாவட்ட ஆட்சியர்களுக்கும் இப்பள்ளியில் நில அளவைப் பயிற்சி வழங்கப்படுகிறது. இப்பள்ளி தற்சமயம் ஓரத்த நாடு கல்லூரி கல்வி வளாகத்தில் உள்ள கட்டிடத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது. இப்பள்ளிக்கென சொந்தத்தில் தங்கும் வசதியுடன் கூடிய புதிய கட்டிடத்தைக் கட்டித் தருவதன் அவசியத்தை உணர்ந்து, அதற்காக இக்கல்லூரி வளாகத்தில் உள்ள காலியிடத்தில் ரூபாய் 46.55 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் புதிய கட்டிடம் கட்டுவதற்காக தீர்மானிக்கப்பட்டு அரசால் அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. கட்டிடம் கட்டுவதற்குரிய காலியிடம், ஓரத்தநாடு நில அளவை மற்றும் நிலவரித் திட்டத் துறைக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது. கட்டிடம் கட்டுவதற்கு கால்கோள் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

நிதி உதவி :

12. நிலச் சீர்திருத்தம் மற்றும் விவசாயப் பொருளாதார வளர்ச்சியின்கீழ் திட்டங்கள் தீட்ட நில உடமைப் பதிவை மேம்படுத்துதல் ஒரு அடிப்படை தேவையாகும். இதனை கருத்திற்கொண்டு, 1984-ஆம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 6 முதல் 8 வரை ஐதராபாத்தில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் மறு நில அளவை மற்றும் மறு நிலவரித் திட்டம் தேவையான பகுதிக்கும் நில உடமையை மேம்படுத்துதலுக்கும், மைய அரசு 100 சதவீத நிதி உதவி செய்ய வேண்டும் என பரிந்துரைத்துள்ளது. இம்மாநிலம் தற்சமயம் கடுமையான நிதி பற்றாக்குறைக்கிடையிலும், பல திட்டங்களைப் பொது நல நோக்கில் மக்களுக்காகச் செயல்படுத்தி வருகிறது.

வருவாய் நிருவாகம் பலப்படுத்தவும் மற்றும் நிலஉடமை பதிவுருக்களை மேம்படுத்துவதற்கும் மைய அரசு நிதி உதவித் திட்டத்தின் கீழ், 1990ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்களில் இந்திய அரசிடமிருந்து ரூபாய் 100 இலட்சம் பெறப்பட்டுள்ளது. இவ் வரசும் ரூபாய் 100 இலட்சம் மேற்படி திட்டத்திற்காக அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

சேலம் மாவட்டத்தில் நிலப்பதிவேடு, ஆவணங்களை மின் கணிப்பொறியில் பதிவு செய்வதற்காக ஒரு முன்மாதிரி திட்டத் திற்கென மைய அரசு 20—3—1990ஆம் நாளன்று ரூபாய் 25 இலட்சம் (ரூபாய் இருபத்தைந்து இலட்சத்தை) வழங்கியுள்ளது.

1990 ஏப்ரல் 19]

வணிகவரி மற்றும் அறநிஸ்யத் துறை.

கோரிக்கை எண். 5.

முத்திரைத்தாள் நிர்வாகம்.

1. பொது :

சொத்து விற்பனை மாற்றம், அடைமானம், நன்கொடை உடைமை உரிமை நிலவர ஏற்பாடு, முதலியவை குறித்த பத்திரங்கள் மீது முத்திரைத்தாள் தீர்வை விதிப்பதற்கு 1899 ஆம் ஆண்டு இந்திய முத்திரைத்தாள் சட்டம் (மத்திய சட்டம் 2/1899) வகை செய்கிறது. வருவாய் வாரியம் கலைக்கப்பட்ட பின்பு பதிவுத் துறைத்தலைவர் 1—12—1980-லிருந்து வருவாய்க் கட்டுப்பாட்டுத் தலைமை அதிகாரியாக (முத்திரைத்தாள் வருவாய்) செயல்பட்டு வருகிறார். அவர் இந்திய முத்திரைத்தாள் சட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கும் வருவாயை நிர்வகித்து வருகிறார்.

2. முத்திரைத்தாள்களின் தேவையைக் கணித்தலும் முத்திரைத் தாள்களை வழங்குதலும் :

தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் அஞ்சல் சாரா முத்திரைத்தாள் களான நீதித்துறையைச் சார்ந்த முத்திரைத்தாள்கள், நீதித் துறையைச் சாரா முத்திரைத்தாள்களின் தேவையை முத்திரைத் தாள் கண்காணிப்பாளர் மதிப்பீடு செய்து, அதனை நாசிக்கி லுள்ள இந்திய பாதுகாப்பு அச்சக முத்திரைத்தாள் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிக்கு அனுப்பி வைக்கிறார். சென்னையிலுள்ள கருவூல கணக்குகள் துறை மண்டல துணை இயக்குநர் முத்திரைத்தாள் உதவி கண்காணிப்பாளர் ஒருவரின் உதவியுடன் அலுவல் முறையில் முத்திரைத்தாள் கண்காணிப்பாளராகச் செயல்படுகிறார். முத்திரைத்தாள்களின் ஆண்டு மற்றும் காலாண்டுக்கான தேவைப் பட்டியலை மாவட்டக் கருவூல அதிகாரிகளும், முத்திரைத்தாள் உதவிக் கண்காணிப்பாளரும் தயாரிக்கின்றனர். அவற்றை முத்திரைத்தாள் கண்காணிப்பாளர் ஒருங்கிணைக்கிறார். வெவ்வேறு கருவூலங்களில் முத்திரைத்தாள்களின் இருப்பு நிலவரப் படியும், பொதுமக்களுக்குத் தேவைப்படும் அனைத்துவிதமான மதிப்புகளைக் கொண்ட முத்திரைத்தாள்களை வழங்கும் நோக்குடனும் பொதுமக்களின் தேவை திடீரென அதிகரிக்கும்போது, அத் தேவையை நிறைவு செய்யும் வகையிலும் சென்னை, முத்திரைத் தாள்கள் கண்காணிப்பாளர் ஒருங்கிணைந்த முத்திரைத்தாள்கள் தேவைப்பட்டியலைத் தயாரிக்கிறார். குறிப்பிட்ட மதிப்புடைய முத்திரைத்தாள் அவசரமாகத் தேவைப்படும்போதும், பற்றாக்குறை ஏற்படும்போதும், அம்முத்திரைத்தாள்களை இருப்பு வைத்துள்ள மாவட்டக் கருவூலத்திலிருந்து இருப்பு இல்லாத மாவட்ட கருவூலத்திற்குத் தேவையான முத்திரைத்தாள்களை மாற்ற ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.